

Tidligere topdiplomater for Korea mødes med nordkoreanske regeringsfolk i Malaysia

24. okt., 2016 – De relativt fornuftige, amerikanske embedsfolk fra diplomatiet, der forhandlede den generelle rammeaftale i 1994 under Bill Clinton (som endegyldigt kunne have afsluttet »Koreakrisen«, hvis ikke Dick Cheney havde taget over og lukket det ned), og som repræsenterede USA under sekspartsforhandlingerne under George W. Bush, holdt et todages møde under et 'sekundært spor' (dvs., uformelt og uofficielt) med nordkoreanske topregeringsfolk i Malaysia sidste fredag og lørdag. Robert Gallucci, der ledede 1994-forhandlingerne; Joseph R. DeTrani, som var stedfortræder under sekspartsforhandlingerne; og dr. Leon Sigal, en koreaekspert ved Social Science Research Council i New York, mødtes med Pyongyangs viceudenrigsminister, Hang Song Ryol, samt andre delegerede.

Sigal sagde til pressen i dag, at gruppen havde til hensigt at formulere et forslag til den næste amerikanske administration, der skulle erstatte den mislykkede Obama-politik med »strategisk tålmodighed« (som var vanvittig – at nægte at forhandle, før Nordkorea opgav sit atomprogram. Det var udtænkt med overlæg for at gøre det muligt for Nordkorea at udvikle atomvåben, der skulle retfærdiggøre en amerikansk militær opbygning rundt om Kina -red.).

Nordkoreas erklærede holdning var, iflg. Ryol, at en fredstraktat skulle underskrives, før man diskuterede atomprogrammet. Forslaget, som blev opkastet af det amerikanske hold under tidligere fora, går ud på, at en fredstraktat (især et løfte om ikkeinvasion) skulle forhandles, mens en indefrysning af Nordkoreas atomprogram er på plads, som skulle føre til senere forhandlinger om at lukke

atomprogrammet ned.

Prøveaffyring af missil fra Nordkorea, set fra Sydkorea.

Duterte vs. Obama: Bloomberg truer med militærkup, Danny Russel truer med økonomisk straf

24. okt., 2016 – Hysteriet i Washington stiger over den filippinske præsident Rodrigo Duterteres modige handlinger. Obama og Hillarys inddømmning af Kina – omdrejningspunktet for Asien – er tydeligvis blev udmanøvreret og grundlæggende set besejret af Duterteres totale afvisning af Obamas krigspolitik og imperiediktater til hans land, og af hans besøg i Kina, hvor han for fuld damp tilsluttede sig det nye, globale paradigme for udvikling og samarbejde om den Nye Silkevej.

Responserne er trusler og flere trusler fra Wall Street og fra Wall Streets marionetter i Washington. Den 23. oktober udgav Bloomberg News en »redaktionel lederartikel«, der, alt imens man foregav at ønske et fortsat venskab med Filippinerne, gjorde det klart, at dette krævede fjernelsen af præsidenten, død eller levende.

»På et bestemt tidspunkt i sidste uge«, begynder artiklen, »syntes den filippinske præsident Rodrigo Duterte at have orkestreret et af de mest dramatiske skift i Asien, siden afslutningen af den Kolde Krig – ved at opgive USA, sit lands mangeårige allierede, til fordel for rivalen Kina.« Men, der er ingen grund til bekymring, mener de: Kinas løfter om

infrastruktur og lempelige lån vil aldrig komme igennem, alt imens Duterte »vildt oppuster sit lands globale relevans« ved at tale om samarbejde med både Kina og Rusland.

Så kommer truslen: »Det filippinske militær her en historie med kup – og liden interesse i at erstatte amerikanske våben, logistisk støtte og uddannelse med russisk og kinesisk teknologi ... Amerikanske øverstbefalende minder utvivlsomt allerede deres filippinske modparter om, at et radikalt brud i relationer ville få strategiske konsekvenser.«

I mellemtiden sagde Danny Russel, Obamas viceudenrigsminister for Asien, som tilbragte en weekend i Manila med at forsøge at finde ud af, hvad man skulle gøre mht. Duterte, til pressen, at Duterteres handlinger har »skabt forvirring i en række lande, ikke kun mit. Og ikke alene blandt regeringer, men også i andre samfund. Og også i selskabers bestyrelseslokaler.« (Hvilke selskaber? Dope, Inc., måske?)

Hverken truslen om et kup eller om økonomisk krigsførelse vil forstyrre Duterte. Han og hans kabinet har allerede erklæret, at USA næsten udelukkende investerer i minedrift og callcentre, alt imens Kina og andre ønsker at investere i at opbygge den filippinske realøkonomi. Alt imens truslen om mord (begået af den mytiske »enlige morder«) er meget virkelig, så er en gentagelse af det amerikanskorkestrerede kup imod Marcos i 1986 ikke andet end Obamas og hans neokonservatives fantasifoster.

Foto: Præsident Rodrigo Duterte.

Obama svækkes hurtigt vs. Putin og Xi; Dét er atomtruslen

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Er du virkelig rede til at sætte dit liv ind på, at Barack Obama ikke vil starte en krig med Rusland (eller Kina) i de tre måneder, han har tilbage? Den eneste måde at sikre, at han ikke gør, er en stærk, tværpolitisk mobilisering for at lukke ham ned, tvinge ham ud, og at begynde en hurtig genopbygning af vores ødelagte økonomi, baseret på Alexander Hamiltons principper. Det vil bringe Amerika ind i et produktivt, økonomisk samarbejde og samarbejde om rummet med de asiatiske magter, som Obama har forsøgt at provokere til krig.

Det er dette mål, og ikke de ynkelige kandidater, der konkurrerer om at efterfølge Obama i embedet, som bør være fokus for vores opmærksomhed. Det indlysende stærke pres på Obama fra det britiske monarkis og den allierede regerings Konservative Partis side, for at få en betydningsfuld gengældelsesaktion i Syrien imod Vladimir Putins succesfulde intervention dér, har sat kampe i gang i Obamas Hvide Hus over krigspolitik.

Obama ønsker tydeligvis et opgør med Putin og har samme modvilje mod Kinas præsident Xi, men er ikke i stand til at gøre noget ved det, bortset fra krig, der hurtigt kan blive den, hvor der er »ingen overlevende«. Men han har rådgivere og medlemmer af kabinettet, og frem for alt briterne, der siger, at han skal »vove det«.

Putin, med stærk støtte fra Kina og Indien, har styringen mht. at bringe »evindeligt krig« til en afslutning i Sydvestasien. Xis økonomiske »win-win«-politik har efterladt Obama uden nogen asiatiske allierede, hverken til handelskrig eller krig

i det Sydkinesiske Hav.

Han nægter at tilslutte sig Putin eller Xi; hverken i fredsforhandlinger eller i bekæmpelse af terrorisme, eller i opbygning af nye infrastrukturkorridorer og udforskning af rummet.

Lyndon LaRouche opsummerede det eftertrykkeligt i dag: Putin og Xi, og især Putin, *har styringen* – med mindre Obama går til total krig med dem. Og Putin vil ikke tillade det at ske på den måde, som Obama tænker på. »Man kan ikke indgå kompromis med dette, eller tage afslappet på denne trussel – og der har været tale om en vis afslappelse i den henseende«, sagde LaRouche. »Luk Obama ned, for det er vi nødt til, for at redde nationen, for at redde verden.«

Erfarne kilder i Washington siger nu, at Obama er stærkt svækket af eksplosionen af Obamacare og hans fejlslagne Dodd/Frank-lovgivning, der er mislykkedes med at stoppe Wall Street bankernes konstante kriminelle adfærd. Hans præsidentskab markeres af konstante, mislykkede eller rent ud katastrofale krige. Narkotika- og selvmordsepidemier i Amerika har ramt 50 stater, og er blevet det overvejende problem i mange stater; Obama har – for nu at udtrykke det mildt – intet gjort for det.

Det er netop grunden til, at den farligste af de to, førende præsidentkandidater fortsat er Barack Obama. Tiden er ikke til at mildne presset på Obama netop nu, hvor hans »stræben efter sit eftermæle« kunne slå os ihjel.

Denne nations førsteprioritet er forsat en tværpolitisk bevægelse for at fjerne Obamas hænder fra amerikanske militærkapaciteter; og at tage ledelsen i en økonomisk genrejsning, gennem **Lyndon LaRouches »Fire Love«, baseret på Hamiltons principper.**

Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi under en diskussion den 15. oktober, i Benaulim, Indien.

»Potentialet for Frankrig og hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen«

Tale af Helga Zepp-LaRouche til Schiller Institut-konference i Lyon, Frankrig

»Hvad skulle således holde Europa tilbage fra fuldt ud at tage imod Kinas tilbud om »win-win-samarbejde« om at forlænge den Nye Silkevej til Øst- og Centraleuropa, Balkanlandene, Sydeuropa og, frem for alt, om at genopbygge det krigshærgede Mellemøsten og om at påbegynde den presserende nødvendige industrialisering af Afrika, og således virkeliggøre den eneste politik, der kan forhindre et endnu mere rædselsfuldt forløb af flygtningekrisen?

Svaret er indlysende. Den amerikanske administration og Storbritannien insisterer på ideen om en unipolær verden, som i denne form allerede er ophørt med at eksistere. Den transatlantiske verden står umiddelbart for, med fuld kraft at brase lige lukt ind i Thukydid-fælden[1], som den tidligere, amerikanske formand for generalstabschefene, Martin Dempsey, gentagne gange har advaret om. Og Europa har hidtil været

fanget i det gamle paradigme, hvor det tilpasser sig et Washington-konsensus uden at stille mange spørgsmål.»

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede Republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Download (PDF, Unknown)

Med Belgiens nej til CETA mister Obama sin »Trojanske Hest« for TAFTA/TTIP

Bruxelles, 24. okt., 2016 – (Agora Erasmus[1]) – »Det vil ikke være muligt« for Belgien at godkende det i dag, sagde præsidenten for Valloniens parlament, André Antoine her til morgen på belgisk radio BEL RTL, med en respons til det seneste »ultimatum« fra EU-rådets præsident Donald Tusk, der indkaldte Vallonien til at ratificere CETA[2]-aftalen i dag. CETA, den 'Omfattende Økonomiske Handelsaftale' mellem EU og Canada, er den økonomiske laissez-faire-afregulerings offensiv, der angiveligt skulle kickstarte væksten i det transatlantiske område.

Antoine fortsatte, »Der er et enormt misk-mask af tekster. Dette er ikke seriøs, international lovgivning ... For det andet, så er ultimatummer og trusler ikke en del af et demokrati. Vi vil have en aftale, vi vil have en traktat; men vi ønsker at forhandle den med et minimum af høflighed og respekt«, sagde Antoine. En deadline ved årets afslutning

ville være mere rimeligt.

Leder af Valloniens Socialistiske Parti, Elio Di Rupo, en af de mest udtalte modstandere af aftalen, tvivlede på, at man kunne nå frem til en aftale i denne uge. »Det tog dem flere år at forhandle CETA, og man nægter os et par uger«, sagde Di Rupo, en tidligere belgisk premierminister, søndag via Twitter. »Vil vi nå frem til en løsning? Det afhænger helt af indholdet. Hvis det ikke ændres tilstrækkeligt, vil vi fastholde vores modstand.«

EU og *Wall Street Journal* fik allerede anfald, hvor de bed i gulvtæppet, sidste fredag efter de opdagede, at den belgiske region Vallonien stemte 44-22 imod at ratificere CETA-traktaten og erklærede, at teksten var uacceptabel. I en smuk tale forklarede den modige ministerpræsident fra Vallonien, Paul Magnette, hvordan deres krav og forslag simpelt hen var blevet ignoreret. Trusler mod den demokratiske proces bør standse, sagde han. Der udbrød panik i Bruxelles.

CETA anses korrekt for at være den »Trojanske Hest« i Obamas TAFTA/TTIP[3] frihandelsaftale mellem USA og EU. Rent bortset fra de sædvanlige fantasier om formodede fordele ved frihandel og afregulering, så ville en ratificering af CETA have betydet at acceptere det perverse system med Investor State Dispute Settlements (ISDS[4]), som også udgør kernen i Obamas TAFTA/TTIP. Med denne »revolution« i afgørelser af tvistigheder, kan »investorer« (dvs., private selskaber, og ikke individer) lægge sag an mod suveræne nationalstater og kræve erstatning, når sådanne stater træffer forholdsregler, der går imod deres faktiske eller potentielle profitskabelse. Med en sådan ISDS-mekanisme, kunne »investorer«, i tilfælde af, at den tyske stat nationaliserede Deutsche Bank med det formål at reorganisere banken, Glass/Steagall-stil, lægge sag an mod den tyske stat for at gøre indgreb i deres retmæssige profitter. Nogle sådanne tilfælde af »privat voldgiftsret«, som allerede er blevet brugt i nogle tilfælde, men som ikke er reglen endnu, har allerede skabt nyheder: ud over de

amerikansk-baserede gribbefonde, der lagde sag an mod Argentina for at afpresse dem for en falsk gæld, var der også tilfældet med det amerikanske tobakskompagni Philip Morris, der lagde sag an mod Australien for at ændre indpakningen af cigaretterne. Kort sagt, så ville CETA og TAFTA, i stedet for at give beskyttelse til borgere og nationer, tilbyde rævne frit slag i hønsehuset.

Hvis Valloniens modstand bekræftes her til eftermiddag, vil Tusk aflyse festlighederne omkring underskrivelsen, som var planlagt at skulle finde sted i Bruxelles den 27. oktober. Hvis en godkendelse af CETA mislykkes, blot få måneder efter, at Storbritannien stemte for at forlade EU, ville det være et slag mod EU's bestræbelser for at demonstrere, at den forsat går frem som en levedygtig enhed.

Foto: Elementer af CETA er »den absolutte grænse for respekten for demokratiet«, sagde Valloniens leder Magnette.

[1] Agora Erasmus er navnet på den belgiske LaRouche-bevægelse

[2] Comprehensive Economic and Trade Agreement

[3] Trans-Atlantic Free Trade Agreement/ The Transatlantic Trade and Investment Partnership

[4] Investor-state dispute settlement er en mekanisme til løsning af uoverensstemmelser inden for international lov, som giver investorer (virksomheder) ret til at lægge sag an imod regeringer. ISDS har mødt kritik for, at det giver store virksomheder/selskaber for stor magt.

Tysk udenrigsminister forsvarer »Nej« til nye sanktioner mod Rusland

24. okt., 2016 – Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier sagde i går aftes på Tv, at beslutningen på sidste uges EU-topmøde om ikke at vedtage nye sanktioner imod Rusland var den rette beslutning: »En beslutning om nye sanktioner ville have været godt for nyhedsoverskrifterne dagen efter, men ikke have gjort noget som helst for folk i Aleppo.« Det skal indrømmes, sagde Steinmeier, at den humanitære situation dér stadig er meget usikker, og sidste uges våbenstilstand var slet ikke tilstrækkeligt, men sanktioner ville ikke have forbedret noget som helst. Det eneste alternativ, som er diplomatiske forhandlinger for at få en reel våbenhvile og afslutte kampene, må forfølges, indskærpede han.

<http://www.tagesschau.de/inland/bab-steinmeier-101.html>

People's Daily: 'Kina vil aldrig tillade USA at gå amok i det Sydkinesiske Hav'

23. okt., 2016 – *People's Daily*, det kinesiske kommunistpartis officielle avis, bragte en lederartikel i dag med ovenstående konklusion, som respons på Obama-administrationens overlagte provokation fredag, den 21. okt., hvor de sejlede krigsskibet

USS Decatur, der medfører styrede missiler, igennem vandene ved Kinas Xisha-øer (Paraceløerne). Lederartiklen protesterede stærkt mod provokationen og sagde, at Kina »vil tage en række effektive modforholdsregler«. De bemærker, at mantraet om, at sådanne provokationer tester »sejladsfriheden«, er et falskneri, eftersom der ikke er nogen begrænsning af sejladsfriheden ud over, at kinesisk og international lov kræver, at udenlandske krigsskibe skal have godkendelse fra den kinesiske regering, før de sejler ind i kinesiske vande. »Amerikanske krigsskibes ulovlige indsejling i kinesiske vande uden tilladelse er en alvorlig krænkelse af Kinas suverænitet og sikkerhedsinteresser, bryder både kinesiske og også internationale love og udgør en trussel mod fred og sikkerhed så vil som orden i de relevante vande«, siger erklæringen.

Men lederen går videre og fastslår den fare, at Obama, der nu har mistet sit »omdrejningspunkt Asien«-doktrins udspil for at inddæmme Kina militært, som et resultat af Filippinernes afvisning af Obamas krigsplan, nu hektisk handler alene og kunne komme ud af kontrol.

De fortsætter: »Washington må indse, at det retmæssigt er denne enehermentalitet, der har resulteret i dets faldende, globale indflydelse og manglende evne til at levere offentlige tjenesteydelser med positiv energi. Washington må ligeledes indrømme, at æraen, hvor ét land kan dominere et alliancenetværk ved at skabe spændinger med løgne, aldrig kommer tilbage. Der er ingen, der ønsker at svække USA's indflydelse i det asiatiske Stillehavsområde, men en sådan indflydelse må baseres på en positiv helligelse til en fælles udvikling af hele området. Dets forældede enehermentalitet bliver på ingen måde accepteret af regionale lande, der aspirer til fred, samarbejde og fælles fremskridt.«

Foto: Krigsskibet USS Decatur, der er bevæbnet med styrede missiler, sejlede tæt på en række øer, som Kina gør krav på, i det Sydkinesiske Hav den 21. okt., 2016, hvilket fremprovokerede en voldsom protest fra Beijing.

Den russiske præsidents talsmand understreger, at Syrien må befris i sin helhed

23. okt., 2016 – Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, sagde i går i et interview til Tv-programmet »Vesti V Subbotu«, at Syrien må befris i sin helhed og landet bevares som en forenet stat. »Der findes kun to muligheder: Assad, der sidder i Damaskus, eller al-Nusra, der sidder i Damaskus«, sagde Peskov. »Og Assad må sidde i Damaskus for at sikre en politisk afgørelse.«

»Nogle lande forsøger at lege med djævelen og bruge terrorister til at komme af med Assad, og nogle siger bare tankeløst, at Assad må gå«, fortsatte Peskov, som det rapporteres i Associated Press. »Hvis Damaskus falder, og terrorister sætter sig dér, så bliver der ingen politisk afgørelse.« I betragtning af den internationale situation omkring Aleppo er Peskov dog ikke optimistisk over, at en afgørelse kan opnås i den nærmeste fremtid. »Jeg ville gerne være optimistisk og sige, at det vil komme i fremtiden, men informationen, vi modtager, tillader os desværre ikke at være tankeløst optimistiske«, sagde han. »Det internationale samfund står tydeligvis over for et langvarigt og intenst arbejde«, tilføjede han, iflg. TASS.

»Syriens territorium må befris«, sagde Peskov. »Det må befris, og man må gøre alt for at forhindre landets opsplitting, som kunne få katastrofale konsekvenser for hele regionen.« Med hensyn til den russiske base i Tarsus sagde Peskov, at

Ruslands militære tilstedeværelse i Syrien ikke er målet i sig selv. »Målet, som præsidenten sagde lige fra begyndelsen, er at yde de legitime, syriske myndigheder assistance i bekæmpelsen af terrorisme, i bekæmpelsen af IS og andre terroristorganisationer«, sagde han.

Obamas eftermæle er død, ødelæggelse og økonomisk ruin

Leder fra LaRouchePAC, 24. oktober, 2016 – Hvert eneste af præsident Obamas signatur-programmer, startende med Obamacare, har bragt lutter død, ødelæggelse og økonomisk ruin over det amerikanske folk. I dag er Obamacare ved at kollapse, med millioner af arbejdende familier, der lever lige over fattigdomsgrænsen, og som står over for præmiestigninger på 60-70 procent om året, samtidig med, at dækningen krymper. De såkaldte millioner af amerikanere, som nu, praler Obama, for første gang er dækket af en sygesikring, er for det meste mennesker, hvis indtjening er kollapsede til et punkt, hvor de er kvalificeret til at modtage Medicaid, sundhedsvæsenets program for mennesker, der lever på fattigdomsgrænsen – eller som lever en smule over fattigdomsgrænsen, og som derfor er berettiget til tilskud. For alle andre er Obamacare en billet til reduceret lægehjælp, forarmelse og en potentiel tidlig død.

Folk dør unødigt på grund af Obamas såkaldte sundhedsreformer, som blev skrevet af og for forsikringselskaber, der nu selv flygter fra Obamacare-forsikringspuljer, fordi programmet er ved at kollapse, og refusionerne skrumper.

Præsident Obamas politik til bekæmpelse af narkotikamisbrug,

som han har fået fra George Soros og i sidste ende fra den britiske krone, er lige så morderiske, om ikke værre. USA har oplevet en epidemi af opiumafhængighed og dødsfald på grund af overdosis, siden Obama kom til magten. I de seneste to dage har *Washington Post* rapporteret om det faktum, at Obama-administrationen gennem Justitsministeriet effektivt har lukket alle programmer til bekæmpelse af stofmisbrug, og som var rettet mod de store farmaceutiske selskaber og distributører af medicinske produkter, og som sendte stærkt vanedannende opiater ud på samlebånd og direkte lod dem oversvømme det sorte marked, ofte gennem online-apoteker uden lovmæssigt opsyn. Ifølge *Washington Post*' redegørelse blev der skrevet 249 millioner recepter for opiumspræparater i 2015, og dødsfald på grund af overdosis har været stigende med 15 procent om året.

Og husk løftet fra præsident Obamas 2008-kampagne om, at han »ejede« krigen i Afghanistan? USA og NATO er, otte år senere, stadig kørt fast i Afghanistan; Taliban, ISIS, og Haqqani-netværk kontrollerer mere og mere territorium, og opiumsproduktionen er røget gennem loftet. Ifølge en rapport udsendt den 23. oktober af De Forenede Nationers Kontor for Narkotika og Kriminalitet, er opiumproduktionen i år steget med 43 procent (i forhold til sidste år), til over 4800 tons. Og indsatsen for at udrydde den har været så godt som lukket helt ned. Officielt er mængden af opium, der er blevet beslaglagt eller udryddet, faldet med 91 procent i det forløbne år. Ikke så mærkeligt, at mennesker i hele USA med en opiatafhængighed, og som ikke længere har råd til lægeordineret OxyContin (stærkt smertestillende medicin), nu kan købe heroin på gaden for en fjerdedel af prisen. Obama spiller en førende rolle i en ny opiumskrig rettet imod USA, en krig, som i sidste instans kontrolleres fra London. Det kan ikke undre nogen, at Colombias præsident Santos, der netop har lidt et ydmygende nederlag, da det colombianske folk afviste hans rådne amnesti-aftale med de narko-terroristiske FARC-guerillaer, snart skal besøge Buckingham Palace for at

konferere med de britiske kongelige om, hvordan man redder FARC-aftalen. I løbet af de seneste mange år er produktionen af coca i det FARC-kontrollerede område i det sydlige Colombia også steget voldsomt, i forventning om amnesti.

Det er ikke muligt at tage konsekvenserne af at have tolereret otte år med Obamas præsidentskab i betragtning, uden at lægge tallene for alle disse lig sammen. For hver uskyldig person, som Obamas dronekrige har dræbt i udlandet, og som personligt overvåges af præsident Obama gennem hans regelmæssige tirsdags- »dræber-sessioner« i Det Hvide Hus, hvor mange amerikanere er så døde som en direkte følge af bedrageriet med Obamacare og oversvømmelsen af landet med illegale, medicinske præparater?

Foto: Obama leverer endnu et mislykket forsøg på at overbevise amerikanere om, at Obamacare er en fordel for dem.

Schiller Institut-

konferencer:

Kinas Nye Silkevej og dens

potentiale for Europa

22. okt., 2016 – Med en understregning af betydningen af initiativet med den Nye Silkevej, afholdt Schiller Institutet to seminarer; den 19. okt. i Lyon, Frankrig, og den 21. okt. i Essen, Tyskland.

Lyon-seminaret var et fællesarrangement mellem Schiller

Instituttet og Club China EMLyon FOREVER, et selskab af tidligere elever fra Lyon École de Management (EM), en prestigøus, national erhvervsskole, der også driver en læreanstalt i Shanghai. Talerne inkluderede Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, professor Shi Ze fra det Kinesiske Institut for Internationale Studier (CIIS), Christine Bierre, chefredaktør for *Nouvelle Solidarité*, partiet Solidarité & Progrès' avis i Frankrig, og Jean-Christophe Vautrin, præsident for Club China EmLyon FOREVER.

Denne begivenhed var en del af en togrenet offensiv fra Schiller Instituttets side for at få europæiske lande, Frankrig og Tyskland i særdeleshed, til at tilslutte sig Kinas Nye Silkevejsprojekt. Til den ende blev der arrangeret konferencer i to højst symbolske byer: Essen, nær Duisburg i Tyskland, og Lyon i Frankrig.

Duisburg er Europas største, internationale havn og første stop for toget fra Wuhan, Kina, som ankommer tre gange om ugen; Lyon er endestationen, ligesom byen også var det for den gamle Silkevej. Toget transporterer kisel til dæk, elektronisk udstyr, LED-lamper og sportsudstyr fra Kina. Det vender tilbage med vin, kosmetik og fødevarer. Togets ankomst er et lille mirakel; det har tilbagelagt 11.300 km, krydset seks lande, skiftet lokomotiv otte gange og blevet læsset om tre gange.

Foto: Det første godstog, der forbinder Wuhan, hovedstaden for det centrale Kina, med Frankrig, nåede frem til Vénissieux Saint-Priest inter-modale terminus nær Lyon den 21. april, 2016, efter at have tilbagelagt 11.300 km på 15 dage. Toget transporterede 41 containere læsset med mekaniske, elektroniske og kemiske produkter på den Nye Silkevej og passerede Kasakhstan, Rusland, Belarus, Polen og Tyskland.

Obama er færdig – Det eneste, han kan gøre, er at starte en verdenskrig

Leder fra LaRouchePAC, 23. oktober, 2016 – Søndag fremkom Kina med den samme mening, som LaRouche i månedsvis har fremført – nemlig, at Obama er så afsløret og isoleret internationalt, at han er færdig politisk, men derfor også endnu mere farlig, idet hans eneste valgmulighed (bortset fra at træde tilbage) er at lancere en krig mod Rusland og Kina, en krig, som med sikkerhed ville betyde en atomar udslettelse af en stor del af menneskeslægten.

China Daily, som er det kinesiske lederskabs hovedmedie, havde søndag en leder om »sejlsfriheds«-provokationen fredag, hvor Obama og forsvarsminister Ash Carter sendte et krigsskib med styrede missiler gennem kinesiske vande, uden forudgående avis, i nærheden af Kinas Xisha-øer (Paraceløer) i det Sydkinesiske Hav. Lederartiklen bemærker, at Filippinerne, under deres modige nye præsident Duterte, har afvist Obamas krigspolitik til fordel for samarbejde om udvikling med Kina. Ved at deployere krigsskibet, fortsætter lederartiklen, og hermed overtræde både kinesisk og international lov, »siger Obama til verden, at USA hverken kan tolerere et fredfyldt Sydkinesisk Hav, eller et fredeligt og stabilt asiatisk Stillehavsområde. Da USA ikke længere kan finde en marionetballademager, er det rasende Washington nødsaget til selv at skabe en forstyrrelse.«

Alt imens Kina fokuserer på de strategiske fiaskoer af Obamas krigspolitik, så udgør det økonomiske kollaps, skabt af Obamas mislykkede politik med at yde Wall Street kunstig støtte, i

stedet for at opbygge realøkonomien, den anden gren af Obamas, samt af hans klon Hillarys Clintons, uafvendelige politiske undergang. Administrationen forsøger hektisk at udsætte det vestlige finanssystems krak til efter valget, ved at ignorere Deutsche Banks død, opløsningen af det italienske banksystem, virkningen af Brexit-valget og den »smitteeffekt«, som disse og andre krisepunkter har på Wall Street- og Londonbankerne. Men, hvad der er mere ildevarslende, så arbejder Obama på at starte en krig, før han forlader embedet, eller endda før valgdagen den 9. november – en krig over Syrien, Ukraine eller muligvis Korea; og en hvilken som helst af disse muligheder vil betyde krig med Rusland og Kina.

Krigens mål er ikke Ruslands eller Kinas mytiske »aggression«, men derimod det stik modsatte – nemlig den udviklingsproces, som allerede er sat i gang af Kina og Rusland, og som direkte bringer nationer i hele udviklingssektoren ind i et samarbejde omkring Kinas win-win Silkevejsudvikling, og som endda når helt ind i Europa, hvor det tilbyder de europiske nationer et alternativ til NATO's krige og deres økonomiers disintegration. For at fremme denne samarbejdsproces afholdt Schiller Instituttet i sidste weekend to konferencer, én i **Essen, Tyskland**, og én i Lyon, Frankrig. Formålet med de to konferencer, der begge adresseredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, er at bringe Tyskland og Frankrig tilbage til de Gaulle/Adenauer-traditionen, gennem samarbejde med Rusland og Kina. Essen og Lyon er europæiske hovedpunkter på Kinas Silkevejs-jernbanelinjer, som nu tjener til at udvide øst-vest handel og samarbejde. Konferencen bød på talere fra Kina, Mellempøsten og Europa, inklusive repræsentanter for institutioner fra industri, videnskab og ingeniørvidenskab, omhandlende det presserende behov for globalt samarbejde for at genrejse Europas og verdens økonomi. Kinesiske sange og Schuberts Lieder, der begge blev sunget af en kinesisk bel canto-sanger, og begge akkompagneret af klassiske, kinesiske instrumenter, anslog tonen for udveksling af kultur gennem Silkevejsprocessen.

Den samme proces finder sted i Manhattan, gennem Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, som bringer nationer sammen for sammen at konfrontere den verdenshistoriske opgave, som menneskeheden i dag står overfor – enten et samarbejde om at opbygge verden og knuse terroristsvøben, eller også et fald ned i global krig under Jordens aspirerende, nye imperieherrer. Obama og hans controllers er svage og afslørede – tiden er inde til at skubbe dem ud.

Foto: Krigsskibet USS Momsen, med styrede missiler, på afstand, det Sydkinesiske Hav, juli 2016. (Foto: Den amerikanske Flåde.)

Lyndon LaRouche om Filippinernes fremtid, nov. 2013.

Lyndon LaRouche: ... Først og fremmest er nøglen opbygning af økonomisk infrastruktur. Men hvordan skal dette forekomme? Vi er nu kommet til det punkt, hvor den største trussel mod menneskeheden er den umiddelbare trussel om en atomkrig, der stadig simrer derude. Atomkrig er det grundlæggende valg for krigsførelse blandt større nationer i dag, hvilket betyder, at hvis man tager de samlede våbensystemer og arten af våbensystemer, der står til rådighed til gennemførelse af generel krig, så har vi en situation, der har evnen til at udslette den menneskelige art, eller til at udrydde størstedelen af menneskeslægten. Derfor er tiden kommet, hvor

målet må være at eliminere krigsførelse, fordi krigsførelse af enhver generel art er af en sådan natur.

(Uddrag af Specialrapport, der i sin helhed kan læses her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3508>)

Matthew Ogden: Før jeg stiller et sidste spørgsmål, som er vigtigt, vil jeg gerne understrege det, du netop sagde. For, hvis man ser på det oligarkiske princips historie, fra Zeus til Malthus, til Bertrand Russel og Prins Philip i dag, så er mantraet et satanisk mantra, bestående af krig, fattigdom, sult og sygdom. Og hvis man ser på alle de virkninger, som vi har fremlagt her i dag, så er *hver eneste af disse virkninger* forårsaget af denne sataniske tro på det oligarkiske system. Og som du gentagne gange har nævnt, som også her i aften, så var Den trojanske Krig det fremmeste eksempel på, hvordan dette folkemord har virket hele vejen ned gennem historien. Og der er en ting, som jeg mener, det er meget vigtigt, at folk indser, og det er, at dette er *kendt!* Som du sagde, at Cusa vidste det, men som enhver, der er bevidst om det oligarkiske princips ondskab, vidste det, indbefattet, når man går helt tilbage til selveste Homer. Der er et episk digt, der blev forfattet som en slags »forløber« for Iliaden og Odysseen. Det hed Cypria og fortalte historien om de begivenheder, der førte til Ilion-krigene, der førte til Den trojanske Krig. Det beskriver, hvorfor Zeus besluttede at fremprovokere denne krig. Digtet siger:

»Der var en tid, hvor menneskenes utallige stammer, endskønt adspredte, undertrykte den storbarmede Jords overflade, og Zeus så det og forbarmede sig, og i hans vise hjerte besluttede han at befri Jorden, der nærer alt, for menneskene ved at forårsage en stor strid i Ilion-krigen, for at mængden af død måtte tømme verden. Og helten blev således dræbt i Troja, og Zeus' plan blev ført ud i livet.«

Så Zeus afsløres tillige her som en miljøforkæmper.[latter]

Lad mig stille det sidste spørgsmål: Dette kommer fra en prominent radiovært i Filippinerne, som også er en nær ven af vor organisation. Som man ved, så har der været en virkelig grusom tragedie i Filippinerne med virkningerne af Supertyfon Haiyan. Man skønner, at 10.000 mennesker er døde i kølvandet på denne storm; man har foreløbig fundet omkring 3-4.000 lig; ligposer ligger på rad og række i gaderne, og der er ikke tilstrækkelig med arbejdskraft til at begrave de døde. Så denne herre spørger, om Lyndon LaRouche vil kommentere den katastrofe, der er sket i denne nation i kølvandet på Supertyfon Haiyan, som afstedkommer massiv ødelæggelse, og hvis effekt blev meget værre pga. det drastiske underskud af national infrastruktur, der kunne håndtere sådanne naturkatastrofer. Han siger:

»Hr. LaRouche, De har haft et langvarigt og venskabeligt forhold til Filippinerne, men De har været meget kritisk over for manglen på lederskab der, siden Ferdinand Marcos blev væltet i 1986 af George Shultz og hans 'kammesjukker', og som har efterladt landet i en forarmet tilstand, ødelagt dets atomkraftprogram, lukket dets industri ned og gjort en ende på dets program for selvforsyning med fødevarer med det resultat, at Filippinerne er udelukket fra den udvikling, der nu foregår i resten af Asien.«

Han spørger, hvordan du ser på vore forslag om et kreditsystem, store infrastrukturprojekter og en fusionsdrevet udvikling i Stillehavsområdet; hvordan disse forslag kan håndtere den aktuelle krise i Filippinerne og lignende kriser i fremtiden.

Lyndon LaRouche: Der er to aspekter til denne forudsætning. Først og fremmest er nøglen opbygning af økonomisk infrastruktur. Men hvordan skal dette forekomme? Vi er nu kommet til det punkt, hvor den største trussel mod menneskeheden er den umiddelbare trussel om en atomkrig, der stadig simrer derude. Atomkrig er det grundlæggende valg for krigsførelse blandt større nationer i dag, hvilket betyder, at

hvis man tager de samlede våbensystemer og arten af våbensystemer, der står til rådighed til gennemførelse af generel krig, så har vi en situation, der har evnen til at udslette den menneskelige art, eller til at udrydde størstedelen af menneskeslægten. Derfor er tiden kommet, hvor målet må være at eliminere krigsførelse, fordi krigsførelse af enhver generel art er af en sådan natur. Det betyder to ting: Det betyder, at man må gøre sig klart, at der er et element i verdenssamfundet, som skaber sådanne krige, som vi f.eks. ser det i Syrien. Vi har set det i andre forbindelser. Krige stimuleres af imperiemagter, som f.eks. det såkaldte Britiske Imperium eller Det anglo-hollandske Imperium. Dette har været menneskehedens historie, at krig var et redskab til at ødelægge befolkninger, der ville være uafhængige og frie. Derfor står vi nu igen over for dette, men nu er det med termonukleare våben. Og kvantiteten og virkningen af termonukleare våben er af en sådan karakter, at man kan skønne, at det vil udslette praktisk talt et helt område af verden inden for halvanden time pga. den kapacitet, som findes derude. Så tiden er kommet, hvor vi må sætte spørgsmålstegn ved selve spørgsmålet om krigsførelse, ikke, fordi vi er pacifister, men fordi vi er imod denne form for krigsførelse! Vi må derfor mobilisere os selv på denne baggrund. Vi må stoppe denne manipulation, hvor man opildner til mindre krige og udbreder dem, som vi så det i Irak-krigen, den seneste Irak-krig – som var fuldstændig unødvendig! Tony Blairs gave til hele regionen! Der var ingen grund, overhovedet ingen grund, til at starte den krig! Men på det tidspunkt havde vi en præsident Bush, og præsidenter fra Bush-ligaen er ikke noget godt at have om sig på sin egen grund, de bør anbringes et andet sted. Så vi er altså gået ind i en sådan fase. Obama – falske krige! Alle mulige slags falske krige, massedrab, alle den slags ting! Vi har ikke noget reelt behov for krig. Der kan være tilfælde, hvor tvang må gennemføres, men der er forskellige måder at håndtere det på. Men der er sket det, at disse befolkninger er blevet fordærvet af et instinkt for krig, hvor det ikke er nødvendigt. Det, der er nødvendigt, er

den form for programmer, som forhindrer dette, og det, vi må gøre, er faktisk at benytte et af de store våben, som er til vor rådighed, det store, psykologiske våben, vi har til rådighed, og det er Mars og udviklingen af forsvarssystemer imod ubehagelige asteroider, der med et slag kunne udslette hele den menneskelige befolkning. Så vi har derfor masser af ting, som vi kan gøre. Men det væsentligste er, at vi må opdrage menneskeheden: Det, vi må gøre, er at tage førende nationer i verden i dag, eller dele af disse nationer, som erkender, hvad atomkrig er, i særdeleshed i det foreliggende tilfælde, hvor vi netop nu står på randen af den. Potentialer er til stede. Derfor må vi stoppe det, hvilket betyder, at vi må have nye mål, hvilket først og fremmest betyder højteknologi – meget høj teknologi. Fusionsforskning har, siden begyndelsen af 1970'erne, været det foretrukne valg som drivkraft for fremskridt i verden! Netop nu er dette, for vor egen del, hvad vi vil have! Vi behøver det i Stillehavsområdet, nu! For, med den forfærdelige tilstand i det transatlantiske område, som vi også ser i vort eget land, der i vid udstrækning er ødelagt, har vi ødelagt en stor del af vor evne til at leve! Ikke blot til at leve, men evnen til at leve! Derfor er tiden kommet, hvor vi må skabe en ny alliance blandt nationer. Og jeg mener, at det kan gøres, hvis USA vil skaffe sig af med dette problem, som vi har i selve USA nu. Jeg mener, at vi kan få denne aftale på plads. Rusland har udtrykt interesse; andre nationer er kommet med lignende tilkendegivelser. Tiden er kommet til at gøre en ende på denne form for krigsførelse! Politiaktioner, som er nødvendige – fint, det er én ting. Men krig skal vi forhindre, for seriøs krig er atomkrig, og atomkrig har potentialer til at udslette den menneskelige art. Derfor er tiden kommet for menneskeslægten til at vågne op og tage chancen for at overleve. Der er nogle meget specifikke ting, som vi må gøre for at gennemføre dette, denne politik. Men jeg mener, at vi nu har – med de former for alliancer, der dukker op som forsvar, den form for afsky, der gennemtrænger hele verden på grund af det, som Obama er blevet repræsentant for, [så mener

jeg,] at verden for en stor del er parat, pga. af tilstrækkelig indflydelse fra nationer i verden, til at gøre en ende på denne rædselsudvikling. Og hvis vi kan finde den rette måde at tænke på det, vil vi være i stand til at bringe suveræne nationer, som stadig er suveræne – for suverænitet er meget vigtigt; for man er nødt til at integrere folkets personlighed i arrangementerne. Man kan ikke have, at der kommer nogen, som er en konge eller sådan noget, og siger »nu er I mine undersåtter«. Det er ikke sådan, man opbygger nationer. Men hvis vi har nationerne, så vil nationernes ledere erkende, hvad deres interesse er, og finde deres fælles mål – det behøver ikke at være identiske mål, men det skal være fælles mål – hvis vi gør dette, kan vi redde civilisationen. Og så er der også den anden side af dette billede: Når vi først har fået fat i idéen, blandt tilstrækkeligt med mennesker blandt tilstrækkeligt med nationer, at tiden er kommet til at gøre præcis dette, og jeg tror nu, som vi ser det på gaden så at sige, at Obama er ved at gå ned; hvorvidt det bliver permanent og endegyldigt eller ej, ved vi ikke endnu, men Obama er nu tilsyneladende dømt til politisk undergang. Og folk er i stigende grad parat til at smide ham ud af embedet og ikke vente på ceremonierne. Under disse betingelser har vi måske nået et punkt, hvor graden af lidelse i det transatlantiske område nu, såvel som i vor egen og i andre nationer, er af en sådan art, at vi sandsynligvis vil kunne nå frem til en sådan aftale. Rusland er parat til det, Kina er parat til det, Indien er sandsynligvis parat til det, og så fremdeles. Så villigheden til at gøre dette, hvis de kan forsikres om, at det er en sikker mulighed, der nu foreligger pga. omstændighederne. Vi må ændre de omstændigheder, der fremmer dette til at blive til den virkelige hensigt om at gøre dette. Og vi har nået det tidspunkt, hvor dette praktisk talt, i en praktisk betydning, er indlysende. Den store forhindring er den grønne politik. Den grønne politik er den trojanske politik, det er den oligarkiske politik. Det er en politik for at gøre folk dumme – og meget sultne og døende! Så vi må simpelthen forstå,

blandt ledende personer i verden, at disse galninge, der oppisker til at denne blodsudgydelse og ballade og nonsens, at disse galninge bør dæmpes lidt ned! Og mentalt sunde mennesker i nationer, der er klar over, hvad problemet er, hvad faren består i; der findes ikke en nation på planeten, der ikke er truet i dag, truet hovedsageligt af denne form for overvejelser! Vi må få nogle seriøse mennesker til at indse, at vort mål ikke er krig med en eller anden nation. Vort projekt går ud på at redde os fra store genstande, der svæver rundt i rummet, og som med et slag, hvis de ramte vor planet, ville slå os alle ihjel. Det er vor fjende! Mars – jeg anbefaler slet ikke, at folk skal tage til Mars, jeg mener, at det er en fjollet idé. Det er en antikveret idé. Hvorfor skulle man gøre det? Vi kan, i en mere eller mindre nær fremtid, hvis vi gør dette, anbringe instrumenter på Mars; vi kan kontrollere, hvad der foregår på Mars' overflade. Vi kan udvikle de teknologier, som er inden for rækkevidde, til at gøre dette. Vi kan således bruge Mars som et af de steder, hvorfra vi kan kontrollere rummet inden for Solsystemet med henblik på at beskytte os imod ankomsten af store objekter, som kan ødelægge vor planet. Forsvaret af vor planet er det, der står på spil. Og det betyder altså ikke, at vi skal ud og finde en anden planet at slå ihjel. Det betyder, at vi skal stoppe disse trusler, som allerede er indbygget i vor del af Solsystemet, og forberede et forsvar mod dem. Desuden skal mennesket udvide fremtiden, fra at leve på denne planet og til at håndtere en del af Solsystemet. Vi kommer i berøring med hele Solsystemet i vor levetid, dog ikke specifikt i min; men vi kan, lad os sige inden for Mars' rækkevidde, og så fremdeles, inden for denne rækkevidde af Solsystemets rum bør og kan vi udvikle systemer, som vi kontrollerer fra Jorden, som vil udgøre midler til at opnå et mål. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som jordboere; de vil tænke på sig selv som folk, der lever på Jorden, er født på Jorden, men som håndterer en betydelig del af Solsystemets territorium. Og dette bør være vort mål.«

(Foto, dette indlæg: I Filippinerne anslås tyfonen Haiyan, der ramte landet den 2. november, 2013, at have påvirket mindst to millioner mennesker og dræbt op imod 10.000.)

Amerikansk og russisk militær har fokus på Arktis

21. okt., 2016 – Både Rusland og USA er i færd med at koncentrere militære planer om Det arktiske Område. Tidligere på ugen rapporterede det russiske Forsvarsministerium, at en øvelse var begyndt på Kolahalvøen, i Murmansk, med 5.000 tropper og 500 stk. udstyr. Soldaterne vil bruge deres organiske militærudstyr til at flytte til øvelsesområderne i Pechengsky-distriktet, hvor de driver angreb fra den fiktive fjendes undergravende grupper tilbage undervejs og øver luftforsvar og aktioner, der er nødvendige, når fjenden bruger masseødelæggelsesvåben, rapporterer pressekontoret for den Nordlige Flåde, iflg. en rapport fra TASS.

I mellemtiden giver Pentagon voksende opmærksomhed til området, men er også forsigtige med at omdirigere for mange resurser, som behøves andetsteds. USA må »sikre sig, at vi fortsat er i stand til at operere deroppe; vi er bevidste om, hvordan tingene ændrer sig og er klar til at respondere tilsvarende«, sagde chefen for flådeoperationer, admiral John Richardson på en nylig konference, rapporterer *National Defense*. Pentagon har planer om at bruge \$6 mia. deroppe i finansåret 2017, inklusive \$296 mio. på projekter, der skal støtte den fremtidige anvendelse af F-35A fællesangrebskampflyet på Eielson Flyvebasen i Alaska; \$47 mio. til byggeriet af en ubemandet hangar til luftfartøjer på Fort Wainwright, Alaska; og \$20 mio. til ombygning af hangarer og

udstyr på Keflavik-basen, Island, som støtte til deployering af P-8A rekognosceringsfly, iflg. en rapport fra Forsvarsministeriet til Kongressen, »Resurser til Arktisk Strategi«, der også kræver \$461 mio. til projekter til forbedring af overvågning, kommunikation og radarsystemer til polarområdet.

Foto: Nordlys over Islands hovedstad, Reykjavik. Den nuværende internationale lufthavn i Keflavik ligger godt 40 km fra hovedstaden, og rummede indtil 2006 en amerikansk flyvebase. Der er nu tale om at genåbne denne amerikanske, militære flyvebase.

Dutertes mediedirektør opslår EIR-artikel om Marcoskuppet og LaRouche-video om Filippinerne på Facebook

21. okt., 2016 – Præsident Rodrigo Dutertes direktør for de sociale medier under Dutertes succesrige valgkampagne 2016, Pompee La Vina, har opslået en EIR-artikel fra 2004 på kampagnens Facebook, Pompee La Vina Duterte 2016. Artiklen, af Mike Billington, havde overskriften, »Shultz og 'hit men' ødelagde Filippinerne«. Foreløbig har flere end 2300 mennesker linket til artiklen via opslaget på Facebook, og en af de første responser inkluderede et link til Lyndon LaRouches webcast fra 15. november, 2013, der havde titlen, »The Philippino Future«.

Mike Billingtons artikel fra 24. december, 2004, var en del af en EIR-serie, der dokumenterede tilfælde efter tilfælde af de

»økonomiske hit men«, der ødelagde nationer gennem kup, IMF's plyndring og andre midler. Artiklen leverede en meget detaljeret, skridt-for-skridt redegørelse for kuppet imod Ferdinand Marcos og den efterfølgende plyndring af Filippinerne gennem de metoder, som på tidspunktet for udgivelsen for nylig var blevet afsløret af John Perkins i hans *Confessions of an Economic Hit Man* (En økonomisk hitmans bekendelser).

Opslaget på Facebook havde overskriften, »The Secret Sin of US to Philippines – Disclosure Time« (USA's hemmelige synd over for Filippinerne – afsløringens time), og lød, »Ingen hemmeligheder forbliver for evigt skjulte. Disse dokumenter forklarer, hvordan de amerikanske IMF-'økonomiske hit men' (globale eliter) hjalp det 'Gule Oligarki' med at overtage vort land og vore resurser fra 1986 og frem til i dag. Er Onkel Sam vores sande allierede? Tænk igen. Her hjælper en PDF dig til at forstå, hvorfor præsident Duterte sagde, det er Kina, Rusland og Filippinerne 'imod verden'. Skynd dig at downloade filen, før den er væk.«

Det er ikke tilfældigt, at en nær medarbejder til præsident Duterte opslår dette *EIR*-materiale på et tidspunkt, hvor præsidenten netop har fuldført et historisk besøg til Kina, hvor han omlagde Filippinernes kurs mod det, som Helga Zepp-LaRouche har kaldt det »nye paradigme« med win-win-samarbejde mellem nationer og områder i verden, for store projekter, rumforskning og andre fremskridt inden for pionervidenskab.

Den fornyede gennemgang af Wall Streets kup imod Marcos kommer betids, fordi Obama-administrationen fuldstændigt er flippet ud over Duterter besøg i Kina og hans omhyggeligt udarbejdede brud med Washingtons dominans. Daniel Russel, Obamas tilbageværende top-asienspecialist, er nu på vej til Manila for at foretage et skøn over skaderne og vende tilbage med anbefalinger for, hvordan Washington bør respondere.

EIR-pdf:

http://www.larouchepub.com/other/2004/site_packages/econ_hitmen/3150philipp_coup.html

Webcast med LaRouche om Filippinerne:

<https://www.youtube.com/watch?v=CggYb4UhQEU>

Foto: Rodrigo Duterte i maj, 2016, under slutspurten til præsidentvalget.

Rusland presser fortsat Obama for at forhindre krig i Syrien

22. okt., 2016 – Ved at indføre en pause i luftangrebene imod terroristmål i Aleppo og åbne op for korridorer, gennem hvilke civile, og selv bevæbnede militante kæmpere, kunne få mulighed for at undfly, har Rusland åbnet op for muligheden af, at kampen om Aleppo kan bringes til en afslutning, hvis terroristgrupperingerne og deres støtter uden for landet benytter sig af denne mulighed.

Den russiske præsidents talsmand Dmitry Peskov understregede i går, at det faktum, at Rusland opretholder pausen i bombningen, helt er en funktion af omstændighederne på jorden. »Situation ændrer sig hurtigt«, sagde Peskov. »Den kunne ændre sig til det værre, så beslutningerne (om at forlænge eller bryde pausen) tages ud fra den aktuelle situation.« Det afhænger af flere parametre. »Beslutningen vil afhænge af, hvordan processen med de militante kæmpers udgang af Aleppo – som desværre foreløbig foregår meget sløvt – vil skride frem; af, hvordan man vil sikre sig sikkerhed for de humanitære

nødhjælpskonvojer og af, hvilken politik, de militante kæmpe vil foretrække, nemlig, om de vil fortsætte med deres aggressive fremrykning eller ej, og om denne humanitære pause vil blive brugt til at omgruppere, genbevæbne og yderligere bevæbne terroristgrupperne«, sagde han. Ifølge en rapport fra Sputnik i går, har meget få mennesker foreløbig forladt byens østlige distrikter, fordi oprørere i byen har responderet til åbningen af kontrolposterne med mortérbeskydning.

I Forsvarsministeriet meddelte generalløjtnant Sergej Rudskov, chef for den Russiske Generalstabs Afdeling for Hovedoperationer, i går, at pausen ville blive forlænget i yderligere 24 timer på ordre fra Putin, fra kl. 08,00 til kl. 19,00 i dag. Det Russiske Forsvarsministerium håber, at alle de berørte parter vil øve indflydelse på de bevæbnede mænd for at redde civile i det østlige Aleppo, som »de facto holdes som gidsler af terroristerne«, tilføjede Rudskov, iflg. en rapport fra TASS. Han rapporterede, at jihadisterne vest for Aleppo har opbygget deres styrker til en ny offensiv, i et forsøg på at bryde belejringen af det østlige Aleppo. »Flere end 200 militante kæmpere er ankommet til samfundene i Mansura og Qarasi og kvarter 1070 i løbet af de seneste 24 timer. Alt i alt er en gruppe i et antal af flere end 1200 mænd, inklusive 30 selvmordsbombemænd, blevet samlet til et angreb mod Aleppo fra sydvest. De militante kæmpere har tanks, pansrede køretøjer og 20 pickupvogne med tunge maskingeværer«, sagde Rudskov.

Rudskov bemærkede også, at USA ikke spiller en positiv rolle i forsøget på at afslutte kampene i Aleppo. »Alle vore opfordringer til de amerikanske partnere om at udøve positiv indflydelse på de militante kæmpere i den såkaldte opposition og overtale dem til at stoppe beskydningen og lade civile forlade byen, eller selv forlade byen, er fortsat ubesvaret. Som følge heraf er de humanitære korridorer for, at de civile kan forlade byen, forsat blokeret af terrorister, der sigter og skyder på dem«, sagde han. Terrorister har aldrig standset

undertrykkelsen af de civile, understregede han. Således henrettede Ahrar al-Sham-terrorister offentligt, den 20. oktober, 14 lokale, officielle folk fra selvstyret, der havde opfordret folk til at benytte de humanitære korridorer til at forlade byens østlige distrikter.

Foto: Flere end 1200 militante forbereder sig på at angribe byen Aleppo i Syrien.

Amerikansk Ruslandsekspert: Rusland anser Joe Bidens trussel om cyberkrig for at være en bogstavelig krigserklæring

20. okt., 2016 – Professor ved New Yorks Universitet, Stephen F. Cohen, sagde til radiovært John Batchelor tirsdag, den 18. oktober, at vicepræsident Joe Bidens trussel om cyberkrig imod Rusland, under en optræden i fjernsynet i weekenden, havde »forbløffet« Moskva. Ifølge en opsummering, der blev udgivet i *The Nation*, fordømte talsmand for Kreml og kommentatorer i Moskva Bidens udfordring som en bogstavelig »amerikansk krigserklæring mod Rusland« og som den første i historien nogensinde. Bidens erklæring, som tydeligvis var blevet planlagt af Det Hvide Hus, kunne næppe have været mere farlig eller ansvarsløs, især taget i betragtning, at der ikke findes nogen faktiske beviser eller logisk baggrund for de to beskyldninger imod Rusland, der synes at have fremkaldt

erklæringen, og som omfatter angivelig hacking, rapporterer en opsummering af Cohens radiointerview, udgivet i *The Nation*.

Iflg. opsummeringen påpeger Cohen, at der faktisk ikke er fremlagt noget reelt bevis for denne beskyldning, kun formodninger eller, som Glenn Greenwald har fremført, »påstande uden noget belæg«. MIT-professor Theodore Postol har skrevet, at der »ikke findes nogen teknisk måde, hvorpå det amerikanske efterretningssamfund kunne vide, hvem det var, der udførte hackingen, hvis denne blev udført af sofistikerede nationalstatslige aktører«. I stedet, fremfører Cohen, »er anklagerne, som dagligt leveres af Clinton-kampagnen som en del af dennes udlæg af Kreml-lokkemad for Donald Trump, i bedste McCarthy-stil, for det meste politiske, og han beklager den måde, hvorpå amerikanske efterretningsfolk har ladet sig bruge til dette uprofessionelle formål«.

En efterretningsekspert påpegede over for *EIR*, at anvendelsen af ordet »fortrolig« af direktør for Statens Efterretningssvæsen, James Clapper, og af sekretær for Indlandssikkerhed, Jeh Johnson, i deres erklæring fra 7. okt., som anklagede Rusland for at hacke ind i amerikanske valgsystemer og e-mail-konti, indikerer, at der i virkeligheden er en 55-45 splittelse inden for efterretningssamfundet om denne konklusion, og at det viser, at der er udbredt uenighed om, hvem, der faktisk var ansvarlig for hacker-angrebet.

Filippinernes Duterte i Kina: En revolutionerende

transformation

20. okt., 2016 – Den filippinske præsident Rodrigo Duterte har fuldført en dramatisk revolution af sin nations rolle i verden, under sit aktuelle besøg i Kina. I meget klart sprog har han frasagt sig Filippinernes tidligere underdanighed over for Washington, etableret en ny relation med Kina og Xi Jinpings Silkevejsproces og fastslået vidtrækkende samarbejde med Kina, og potentielt set også Rusland, inden for både strategiske og økonomiske anliggender.

I en tale ved det Filippinsk-kinesiske Handels- og Investeringsforum i Folkets Store Hal i Beijing sagde Duterte:

»Amerika har nu tabt. Jeg har skiftet kurs i retning af jeres ideologiske strømning, og måske tager jeg også til Rusland for at tale med Putin og fortælle ham, at der er tre af os imod verden – Kina, Filippinerne og Rusland. Det er den eneste vej.«

»Ved denne begivenhed, ærede damer og herrer, annoncerer jeg hermed min separation fra USA. Ikke alene militært, ikke alene samfundsmæssigt, men også inden for økonomi ... Jeg har skilt mig fra dem. Så jeg vil være afhængige af jer i lang tid. Men vær ikke bekymret. Vi vil også hjælpe, som I hjælper os.«

I en tale til et filippinsk publikum i Beijing (der er flere end 300.000 filippinere, der arbejder i Kina) sagde Duterte om USA:

»Farvel, min ven. Dit ophold i mit land var til din fordel. Vi blev fodret med løgne om Kina. Vi voksede op med den 'Røde Rædsel'. Vi holdt afstand til Kina. De karakteriserede kommunisme som en undertrykkelse af deres folk. Nu har jeg sagt, at dette må stoppe, for I har misbrugt mit lands gæstfrihed.«

»Jeg vil ikke mere besøge USA«, sagde han. »Dér fornærmer man

mig bare.« Han bemærkede, at amerikanere »rejser ind i Filippinerne uden visum«, alt imens filippinere har store vanskeligheder ved at få et visum til USA. »Hvorfor gør vi det ikke ligeværdigt? Regnskabets time vil altid komme«, tilføjede han.

Med hensyn til krigen mod narkotika, sagde Duterte om Obamas angreb pga. de mennesker, der bliver dræbt i processen: »Hvad er det i forhold til de ødelagte nationer i Mellemøsten? Dem, som de bombede? Her er det i det mindste de kriminelle, narkomanerne, narkobaronerne, der bliver dræbt. Derovre ville de bombe et hospital, en vuggestue. Vi blegner i sammenligning med deres grusomheder.«

Foto: Duterte taler i Folkets Store Hal i Beijing.

Schiller Institut-symposium i Tyskland kræver, at Tyskland tilslutter sig den Nye Silkevej

Fredag, den 21. oktober, 2016, afholdt Schiller Instituttet et heldags-symposium i Essen, Tyskland, om Tysklands prospekter i den Nye Silkevej. Ved begivenheden, med 120 deltagere fra det videnskabelige, industrielle og diplomatiske samfund, var der talere fra Tyskland, Frankrig, Kina og Etiopien, som alle fokuserede på mulighederne for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, baseret på deltagelse i Kinas program for Ét bælte, én vej (OBOR), som blev initieret af den kinesiske

præsident Xi Jinping, og ligeledes baseret på årtiers indsats fra Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, den amerikanske, politiske økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, for at promovere et nyt paradigme for relationer imellem nationalstater på hele planeten, baseret på menneskehedens fælles mål, inklusive fremskridt inden for alle pioner-områder inden for videnskab.

Konferencens hovedtale blev holdt af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, der fokuserede på det presserende nødvendige i, at Tyskland bliver fuldt ud engageret i projekter i Ét bælte, én vej, som allerede har transformeret Eurasiens økonomiske og politiske landskab. Hun understregede, at fordelene for Tyskland og Europa ville gå langt videre end til den åbenlyse økonomiske fremgang og også et langt stykke hen ad vejen ville nedkæmpe det fremstød for krig med Rusland og Kina, som for nylig har nået et farepunkt ud over noget som helst, vi har set siden Cubakrisen i 1962.

Så længe, Obama-administrationen fortsat er ved magten i Washington, vil fremstødet for en strategisk konfrontation med Rusland og Kina imidlertid eskalere, og kunne overskride tærsklen til en »varm« krig – endda til en atomkrig, med udslettelse til følge. Det faktum, at EU-statslederne, der mødtes i Bruxelles i sidste uge, ikke kunne nå til enighed om nye sanktioner mod Rusland, er et fingerpeg om den voksende frygt for, at udbruddet af en strategisk konfrontation er umiddelbart forestående.

Zepp-LaRouche præsenterede en detaljeret gennemgang af fremskridtene mht. gennemførelsen af den Nye silkevej og den Maritime Silkevej, de to hjørneste i OBOR-projektet.

☒ Flere af de andre prestigøse personer fra det diplomatiske og videnskabelige samfund holdt også taler under panelsessionerne. Talerne inkluderede to kinesiske regeringsfolk, inkl. Zhang Junhui, som repræsenterede den Kinesiske Ambassade i Tyskland; og professor Shi Ze fra

Kinesisk Institut for Internationale Studier, der også er direktør for Kinesisk Center for Shanghai Samarbejdsorganisations-studier. M.M. Haile, Etiopiens generalkonsul i Frankfurt, holdt en tale, så vel som også den franske præsidentkandidat, Jaques Cheminade fra partiet Solidarité & Progrès. Flere prominente tyske videnskabsfolk og industriefolk talte ligeledes under panelerne, inkl. prof. dr. Reinhold Meisinger, professor i mekanisk ingeniørvidenskab ved Nürnbergs Universitet og en verdensførende ekspert i maglev højhastigheds-transportsystem (maglev: *magnetic levitation*: 'svævetog', -red.); Willi Pusch, der er en førende fortaler for et Bonn-Rhin-Mainz-tunnelprojekt; Dieter Ameling, tidligere præsident for Tysk Stålforbund og formand for Stålinstituttet VDEh (ty: Stahlinstitut VDEh); samt prof., dr. Reinhart Poprawe fra Fraunhofer Institut for Laserteknologi i Frankfurt.

Konferencen, i hvilken også den amerikanske økonom og statsmand Lyndon Larouche deltog, blev animeret af en dyb følelse af optimisme mht. Tysklands og Eurasiens fremtidsudsigter, hvis Forbundsrepublikken (Tyskland) bliver fuldt ud integreret i visionen for Ét bælte, én vej. Under panelet med prof., dr. Poprawe fik man en lang dialog om forholdet mellem klassisk musik og klassisk kultur og promoveringen af videnskabelig opdagelse og innovation.

Foto: Stifter og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, holder hovedtalen i Essen.

ATT. Amerikanere: En global

omorganisering er i gang. LaRouchePAC Internationale webcast, 21. oktober, 2016. Dansk uddrag.

Uddrag af LaRouchePAC Internationale webcast, 21. oktober, 2016.

Efterfølgende kan udskrift af hele webcastet læses på engelsk.

Matthew Ogden: Vi vil begynde med en kort gennemgang af verdenssituationen; men vi har også et særligt 'traktament' til jer i dag, som er at give jer de redskaber, I behøver for at blive de aktivister, som I må være for at gå med i vores presserende mobilisering omkring LaRouches Fire Love.

Men til en start mener jeg, at vi kan bedømme vores situation som følger: Til trods for valggalskaben, som virkelig dominerer den gennemsnitlige amerikaners psyke lige nu, og, tror jeg, som forårsager en hel del psykologisk trauma, så er den virkelige, store historie den, at den globale omorganisering nu skrider frem. Vi ser noget, som er hidtil uset i nyere historisk tid. Denne globale omorganisering af historiske proportioner er åbenlys for alle at se. Den finder virkelig sted langs linjerne af det, som hr. og fr. LaRouche i årtier har ført kampagne for, omkring et nyt, økonomisk og strategisk paradigme for planeten. Dette sås i meget skarpe vendinger, som helt sikkert overraskede mange folk i Obama-administrationen, med den filippinske præsident Dutertes besøg i Kina; hvor han, i meget klare vendinger, meddelte, at han skiftede kurs, og skiftede Filippinernes kurs, hen imod det, han kaldte »Kinas ideologiske strømning«, og ligeledes Ruslands. Dette er blot det seneste i et mønster af lande, der engang ansås for at være solide og indiskutable, amerikanske

allierede, og som skifter kurs og kommer på linje med BRIKS, det Nye Paradigme og perspektivet for den Nye Silkevej. Det skal siges, at dette ikke er et spørgsmål om, hvem, der bliver præsident om tre uger eller tre måneder; men det er i virkeligheden et spørgsmål om, hvem, der har været præsident i de seneste syv et halvt år.

Dette er, på trods af alt det, Obama forsøger at gøre krav på, i form af hans store, økonomiske succeser osv., Obamas sande eftermæle på verdensscenen. Pointen er, at disse nationer, der ser den disintegration, som nu finder sted i Europa og i det transatlantiske system, samt spredningen af kaos og evindelige krige og terrorisme osv.; disse nationer har set, at der findes et alternativ derude, som nu er fremme på bordet; og det er et både økonomisk og strategisk levedygtigt alternativ, der er vokset frem. De er ved at beslutte at springe med om bord og opgive dette døde og døende system; og i stedet gå med i et nyt paradigme, som klart viser sig at være fremtidens bølge.

Det bør understreges, at dette på ingen måde er en ekskluderende, geopolitisk blok, og heller ikke er en slags forældet geopolitik i kynisk koldkrigs-stil. Som Xi Jinping gentagne gange har sagt, så er dette et fuldstændigt nyt paradigme for internationale relationer, og det er et »win-win«-paradigme; det er noget, som alle kan tilslutte sig, inklusive USA – som Xi Jinping udtrykkeligt har indbudt, under en fælles pressekonference med Obama for næsten to år siden. Obama afviste det; men det betyder ikke, at USA ikke kan gå med i dette nye paradigme.

Det er vores ansvar, og det er vores job at skabe præcis dette dramatiske skift i amerikansk politik. Det bringer os frem til denne afgørende kampagne omkring den mobilisering, som vi nu er engageret i, for at få LaRouches Fire Økonomiske Love vedtaget og sat i kraft, og for at vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som det forklares i hans fire, banebrydende økonomiske rapporter til Kongressen. Vi vil

foretage en ny gennemgang af substansen i disse rapporter; og vi vil også præsentere jer for en ny kampagneside på vores handlingscenter (på LaRouchePAC's hjemmeside), som vil give jer redskaberne til at gå med i denne mobilisering og til at opnå den form for fast baggrund, som I behøver til at aktivere jer selv omkring.

Men før vi kommer til det, så er der et par afgørende udviklinger, der er sket blot inden for de seneste par timer – 24 timer eller mindre – omkring LaRouche-bevægelsens aktiviteter, både her i USA og internationalt. For det første, så er de første rapporter om en begivenhed i Tyskland, der stadig er i gang, ved at løbe ind; et Schiller Institut-seminar, der finder sted lige nu i Essen. Et seminar med 80 deltagere; med folk, der deltager, og med en hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, hvor hun understreger denne dramatiske omorganisering og nødvendigheden af, at Europa går med i den Nye Silkevej. Højtplacerede repræsentanter deltog i begivenheden. De navne, vi foreløbig har fået, er: en embedsperson fra den Kinesiske Ambassade i Berlin, Tyskland; en repræsentant fra en førende, kinesisk tænketank, Kinesisk Institut for Internationale Studier; en repræsentant fra Etiopien; og også nogle eksperter fra den teknologiske sektor – en ekspert i maglev-teknologi, en ekspert i laserfysik og flere andre personer af denne kaliber. Vi vil få flere rapporter om begivenheden, og en audio af begivenheden vil blive tilgængelig, forhåbentlig ved dagens slutning, som I kan lytte til.

Der har også fundet en meget spændende begivenhed sted, som foregik i går aftes i New York City; hvor Jason Ross, medlem af LaRouchePAC Videnskabsteam, var inviteret til at fremlægge en meget detaljeret gennemgang af dette Nye Paradigme, den Nye Silkevej, BRIKS-perspektivet og alle de store infrastrukturprojekter, der er i dette program, ved et møde i New York-afdelingen af det Amerikanske Civilingeniør-Selskab. Jason Ross var hovedtaler ved denne begivenhed, med en

detaljeret præsentation, før middagen, af udviklingen med Suezkanalen i Egypten, og ligeledes en endnu mere detaljeret gennemgang, efter middagen, af hele perspektivet med den Nye Silkevej og dennes implikationer mht. en potentiel fremtid med Verdenslandbroen. Dette var et meget aktivt forum med nogle højt kvalificerede ingeniører, der var engageret i en meget livlig og aktiv dialog. Så videoen af denne begivenhed vil forhåbentlig også blive tilgængelig på et tidspunkt; og vi vil også have en rapport om dette.

Jeg tror, dette giver jer en forsmag på præcis den form for aktiviteter, som vi hele tiden må være engageret i; og hold jer gevinsten for øje, som er det økonomiske program med LaRouches Fire Love efter Hamiltons principper. For, vi befinder os midt i en historisk omorganisering af globale proportioner, og som vil bestemme fremtiden for den kommende menneskehed.

Jeg tror, vi kan gå over til at diskutere disse ting, og så vil vi også, på et tidspunkt i udsendelsens forløb, præsentere denne nye kampagneside.

Engelsk udskrift:

LaRouche PAC Friday Webcast, October 21, 2016

**USE THE ACTION CENTER ON LAROCHEPAC.COM
TO MOBILIZE EVERYONE – EVEN YOURSELF!**

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's October 21, 2016.

My

name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly broadcast here on larouchepac.com on Friday evening for our weekly webcast. I'm joined in the studio by Benjamin Deniston

–

my colleague from the LaRouche PAC Science Team; and via video by

two members of the Policy Committee: Bill Roberts from Detroit,

Michigan; and Diane Sare from New York City. We're going to begin with a brief overview of the world situation; but we also

have a special treat for you tonight, which is to give you the tools to become the activist that you need to be to join us in our urgent mobilization around LaRouche's Four Laws.

But just to begin, I think we can situate ourselves as follows: Despite the election madness which is really dominating

the psyche of the average American right now, and I think causing

quite a bit of psychological trauma, the real story is the global

re-alignment that is now in progress. We are looking at something which is unprecedented in recent historic memory.

This

global re-alignment of historic proportions is obvious for anyone

to see. It really is right along the lines of what Mr. and Mrs.

LaRouche have been campaigning for, for decades, around a new economic and strategic paradigm for the planet. This was seen in

very stark terms and which certainly caught a lot of people in the Obama administration by surprise, with the recent trip by Philippine President Duterte to China; where he announced in very

clear terms that he is re-aligning himself and re-aligning the Philippines with what he called the "ideological flow of China"

and of Russia, too. I think this is just the latest in a pattern

of countries which were once considered to be solid and unquestioning US allies, re-aligning themselves with the BRICS,

the New Paradigm, the New Silk Road perspective. It has to be said that this is not a question of who is going to be

President

in three weeks or three months; but this is really a question of

who has been President for the last seven and a half years.

This, despite everything that Obama is trying to claim in

terms of his great economic successes and so forth, this is really Obama's true legacy on the world stage. The point is that

these nations, seeing the disintegration that's now happening in

Europe and the trans-Atlantic system and the spread of chaos and

perpetual war and terrorism and so forth, have seen that there is

an alternative out there that's now on the table; and it's a

viable alternative that's emerged, both economically and

strategically. They are deciding to jump on board and abandon

this dead and dying system; and rather, join a New Paradigm which

is clearly demonstrating itself to be the wave of the future.

This should be emphasized that this is in no way an exclusive geopolitical block, or some sort of old, cynical Cold War-style

geopolitics. As Xi Jinping has repeatedly said, this is an

entirely new paradigm of international relations, and it's a

"win-win" paradigm; it's something which everybody can join,

including the United States. Which Xi Jinping explicitly

extended the invitation for, at a joint press conference with

Obama almost two years ago. Obama rejected it; but that does not

mean that the United States cannot join this New Paradigm.

That's our responsibility, and it's our job to generate

precisely that dramatic change in US policy. That brings us to

this crucial campaign around the mobilization that we are now

engaged in to institute Lyndon LaRouche's Four Economic Laws,
and
to return to the principles of Alexander Hamilton, as was
elaborated in his four watershed economic reports to Congress.
We will be revisiting those in their substance; and we will
also
be presenting you with a new campaign page on our action
center,
which is designed to give you the tools to join that
mobilization
and to obtain the kind of substantive background that you need
to
activate yourself around that.

But before we get to that, there's a couple of very
crucial
developments that have occurred just in the last few hours –
24
hours and less – around the activities of the LaRouche
Movement
both here in the United States and internationally. First of
all, we are just now receiving the first reports of an event
which is still ongoing in Germany; a Schiller Institute
seminar
which is occurring right now in Essen. An eighty-person
seminar;
people who are participating in this with a keynote speech by
Helga Zepp-LaRouche, where she emphasized this dramatic
re-alignment and the necessity of Europe to join the New Silk
Road. There were very high-level representatives
participating
in this event. The names that we have so far, are: an
official
from the Chinese Embassy in Berlin, Germany; an official from
a
leading Chinese think tank, the Chinese Institute on
International Studies; a representative from Ethiopia; also
some

experts in terms of the technology sector – an expert in maglev technology, an expert in laser physics, and several other people of that caliber. We will be receiving more reports on that, and the audio of that event will be made available, hopefully by the end of the day today, for you to listen to.

Also, we had a very exciting event that happened just last night in New York City; where Jason Ross, a member of the LaRouche PAC Science Team, was invited to present a very in-depth overview of this New Paradigm, the New Silk Road, the BRICS perspective, and all of the great infrastructure projects that are coming out of that program, to a meeting of the New York division of the American Society of Civil Engineers. Jason Ross was the featured speaker at this event, with a pre-dinner presentation in detail on the Suez Canal developments in Egypt, and also an after-dinner more in-depth overview of the entire New Silk Road perspective and what this implies in terms of a potential future with the World Land-Bridge. This was a very active forum, with some very highly qualified engineers engaging in a very excited and active dialogue. So hopefully, the video of that will also be available at a certain point; and we will have a report on that.

But I think that just gives you a flavor of exactly the kind of activities that we need to keep engaged in; and keep our eyes on the prize around this Hamiltonian-LaRouche Four Laws

economic program. Because we are in the midst of an historic re-alignment of global proportions, which will define the future of humanity to come.

So, I think we can have a little bit of a discussion on that, and then we will also present this new campaign page which I mentioned, at a certain point during this broadcast. We're going to begin with a brief overview of the world situation; but we also have a special treat for you tonight, which is to give you the tools to become the activist that you need to be to join us in our urgent mobilization around LaRouche's Four Laws.

But just to begin, I think we can situate ourselves as follows: Despite the election madness which is really dominating the psyche of the average American right now, and I think causing quite a bit of psychological trauma, the real story is the global re-alignment that is now in progress. We are looking at something which is unprecedented in recent historic memory. This global re-alignment of historic proportions is obvious for anyone to see. It really is right along the lines of what Mr. and Mrs. LaRouche have been campaigning for, for decades, around a new economic and strategic paradigm for the planet. This was seen in very stark terms and which certainly caught a lot of people in the Obama administration by surprise, with the recent trip by Philippine President Duterte to China; where he announced in

very

clear terms that he is re-aligning himself and re-aligning the Philippines with what he called the "ideological flow of China"

and of Russia, too. I think this is just the latest in a pattern

of countries which were once considered to be solid and unquestioning US allies, re-aligning themselves with the BRICS,

the New Paradigm, the New Silk Road perspective. It has to be said that this is not a question of who is going to be President

in three weeks or three months; but this is really a question of

who has been President for the last seven and a half years.

This, despite everything that Obama is trying to claim in

terms of his great economic successes and so forth, this is really Obama's true legacy on the world stage. The point is that

these nations, seeing the disintegration that's now happening in

Europe and the trans-Atlantic system and the spread of chaos and

perpetual war and terrorism and so forth, have seen that there is

an alternative out there that's now on the table; and it's a viable alternative that's emerged, both economically and strategically. They are deciding to jump on board and abandon this dead and dying system; and rather, join a New Paradigm which

is clearly demonstrating itself to be the wave of the future. This should be emphasized that this is in no way an exclusive geopolitical block, or some sort of old, cynical Cold War-style

geopolitics. As Xi Jinping has repeatedly said, this is an entirely new paradigm of international relations, and it's a

"win-win" paradigm; it's something which everybody can join, including the United States. Which Xi Jinping explicitly extended the invitation for, at a joint press conference with Obama almost two years ago. Obama rejected it; but that does not mean that the United States cannot join this New Paradigm.

That's our responsibility, and it's our job to generate precisely that dramatic change in US policy. That brings us to this crucial campaign around the mobilization that we are now engaged in to institute Lyndon LaRouche's Four Economic Laws, and to return to the principles of Alexander Hamilton, as was elaborated in his four watershed economic reports to Congress. We will be revisiting those in their substance; and we will also be presenting you with a new campaign page on our action center, which is designed to give you the tools to join that mobilization and to obtain the kind of substantive background that you need to activate yourself around that.

But before we get to that, there's a couple of very crucial developments that have occurred just in the last few hours – 24 hours and less – around the activities of the LaRouche Movement both here in the United States and internationally. First of all, we are just now receiving the first reports of an event which is still ongoing in Germany; a Schiller Institute seminar which is occurring right now in Essen. An eighty-person seminar; people who are participating in this with a keynote speech by

Helga Zepp-LaRouche, where she emphasized this dramatic re-alignment and the necessity of Europe to join the New Silk Road. There were very high-level representatives participating in this event. The names that we have so far, are: an official from the Chinese Embassy in Berlin, Germany; an official from a leading Chinese think tank, the Chinese Institute on International Studies; a representative from Ethiopia; also some experts in terms of the technology sector – an expert in maglev technology, an expert in laser physics, and several other people of that caliber. We will be receiving more reports on that, and the audio of that event will be made available, hopefully by the end of the day today, for you to listen to.

Also, we had a very exciting event that happened just last night in New York City; where Jason Ross, a member of the LaRouche PAC Science Team, was invited to present a very in-depth overview of this New Paradigm, the New Silk Road, the BRICS perspective, and all of the great infrastructure projects that are coming out of that program, to a meeting of the New York division of the American Society of Civil Engineers. Jason Ross was the featured speaker at this event, with a pre-dinner presentation in detail on the Suez Canal developments in Egypt, and also an after-dinner more in-depth overview of the entire New Silk Road perspective and what this implies in terms of a potential future with the World Land-Bridge. This was a very

active forum, with some very highly qualified engineers engaging in a very excited and active dialogue. So hopefully, the video of that will also be available at a certain point; and we will have a report on that.

But I think that just gives you a flavor of exactly the kind of activities that we need to keep engaged in; and keep our eyes on the prize around this Hamiltonian-LaRouche Four Laws economic program. Because we are in the midst of an historic re-alignment of global proportions, which will define the future of humanity to come.

So, I think we can have a little bit of a discussion on that, and then we will also present this new campaign page which I mentioned, at a certain point during this broadcast.

DIANE SARE: Good. Well, I'll just add that what's come out in the last days is the question of the Obama administration's obsession with Lyndon LaRouche, through various of the Hillary Clinton emails that have recently been released. One, LaRouche is mentioned over 40 times in these emails; in particular around the question of Obamacare, which is just in its complete meltdown phase. I think they're trying to cover over the meltdown by having doctors do 20 times more paperwork than they've already been saddled with for their Medicare patients. The whole thing

is insane; and what LaRouche had identified was that this was a program like Adolf Hitler's T4 program to target these so-called "useless eaters". Ezekiel Emmanuel, Rahm Emmanuel's brother, who was key in drafting the bill, in some of his writings made it very clear that in his mind it was a real question; if a person could not become a fully participating member of society, if they were suffering dementia or other terminal illnesses, whether it really was worth trying to save them at all financially, from a dollar standpoint. What happened – I'll just say to the credit of the American people – is that in 2009, people may remember, everybody came out with their pitchforks to skewer their Congressmen; you had all of these completely raucous town hall meetings in which the Congressmen were calling the police to escort them home, because they were so afraid. You had a quality of fight.

We also saw again a certain quality of fight around the question of the Justice Against Sponsors of Terrorism Act [JASTA], where the American people, led particularly by the LaRouche Movement and the 9/11 Families, made it very clear that there just are certain things that we are not willing to tolerate; namely, the cover-up of who was responsible for murdering Americans on that date, and the death toll in the aftermath. But I bring that up, because as Matt referenced early on, there is enormous frustration, fear, and anxiety about the fact that we have arguably the two worst candidates that we

have

ever had in the history of this country; and we've had some pretty bad ones. People are thinking, "Well, how is this going

to work? This is a disaster."

I think people should also look at themselves, because: 1)

Had Bush been impeached when that was being discussed and was put

on the floor by Kucinich, and Nancy Pelosi took it off the table.

Had Cheney and Bush been impeached for all of their crimes – the

illegal wars, torturing people, and so on – you never would have

had an Obama administration. The fact that Obama has not yet been thrown out of office, when every single Tuesday he is still

holding meetings to decide who he is going to assassinate with drones; and somehow this is not considered grounds to throw him

out and frankly put him in prison or put him in the criminal wing

of a mental institution or something. In other words, that's the

cause of this crisis, not the so-called people who are before us

now in the elections.

What we've seen in Manhattan is a shift; I think it's dawning on people that perhaps if they want to change things, they should start by changing themselves and changing the level

of their understanding and their thinking about what it means to

be a citizen in the United States. We've started reading Alexander Hamilton's original papers, which are posted now on the

website: "Report on Public Credit"; "Report on a National Bank";

"On the Constitutionality of a National Bank"; and "Report on the

Subject of Manufactures". [We're doing this] as a way of qualifying ourselves to shape the policy of the nation. This is

very important, because the United States in this way is relatively unique; that is, the citizens of the United States do

have an enormous amount of power, which is not the same as what

you have in parliamentary systems. The citizens are able, if they are informed, to cause policy to be changed.

That's why Obama's and Hillary's advisors were so freaked

out about Lyndon LaRouche. Because LaRouche has demonstrated a

capacity through what he termed "the power of reason" to move the

American people. We saw that with the concerts on September 11th

in memory of the 9/11 attacks; and we're seeing that now. So, I

think this is a very important factor not to be left out of the

equation in terms of the shift which is occurring globally in the

direction of the BRICS. Probably Bill or someone will something

[to say] about the situation in the Philippines, which I think is

remarkable in that regard, but we are absolutely I think in a pre-revolutionary situation in the United States; and it's up

to

us to put it in the proper domain.

BEN DENISTON: Because it's coming up now, I think it's really worth just emphasizing for our viewers, for our associates, for our activists that this issue around Mr. LaRouche's role in the Obama campaign is just typical of what makes Mr. LaRouche and our movement so unique. Mr. LaRouche acted in the future; he didn't respond, he didn't wait for the kill lists to come out. He didn't wait for Obamacare to be fully demonstrated as it's being demonstrated now with people's rates going up; the care people are getting is collapsing. Even Bill Clinton, who's been completely shackled under the Hillary/Obama policy, came out saying this thing is insane and then backed down from that when he was asked about it; but it's on video, you can see it. [LaRouche] didn't wait for that; he came out right way and didn't just say it was going to be bad. He said, "This is a Hitler policy." He forced the issue {before} it came up. And the reason why we put the Obama administration on its heels from Day One, is because Mr. LaRouche took the lead; and didn't say, "Oh, well this is the first black President, so we have to be polite. He's a Democrat, so we have to be polite." He said, "No, we can see now, this guy's going to implement a killer policy, so we're going to call him out on the principle, on the hardest level of the reality of what he's doing. This is a Hitler healthcare policy. We're going to force the issue, and take the

fight to him right up front." That's what makes our Movement effective. We act in the future, we don't wait for events to come, and respond to them. We act on what the future is going to be and what it needs to be.

I think that's a really important precedent for what we're facing right now, again, in this insanity around the "election process," this Jerry Springer Show repeat of these "debates." We're not responding to that. We're responding to the future, to reality, what we're talking about with the world {shifting}, completely towards China's leadership on this New Paradigm, on the absolute necessity for LaRouche's Four Laws for this Hamiltonian program to save the United States.

Those are the issues that are going to shape the future, not responding to how ridiculous these debates are, who's saying what. [With] the level of insanity going on in the United States right now, it's worth instilling in people a sense of how you actually fight to change history. It's this kind of process. It's taking the lead, based on where history is moving, where society is moving, what are the actual underlying principles driving the process forward? – and acting on those, acting on the future, not responding.

Mr. LaRouche is mentioned in the Hillary Clinton emails. That's no surprise. He came out, right out front, and forced the issue, and drew the line, and that's been a critical factor in ensuring the Obama administration didn't go full-scale Hitler policy, even though they've gone that [way] to a very large scale

across many domains – healthcare, foreign policy, etc. But that's leadership! That's what we're doing. That's why people need to drop everything and work with our Movement more closely

and really get involved in our campaign, especially on this Hamiltonian program. Because that's what's going to matter.

Not

who has the best commentary on what's happening today, or yesterday, or last week, but who's got an idea for where we need

to go and how to make that happen.

OGDEN: The other thing that you can measure, in terms of

what the Obama Presidency has been, is how much closer to World

War III are we right now, than we were when Obama entered office.

If you look at the progression of history since the overthrow and

killing of [Libya's Muammar] Qaddafi, and the spread of that policy throughout North Africa and the Middle East, and the attempt to do the same thing in Syria and elsewhere, {how much closer we actually are}, right now, to an eruption of what would

become, in a very short period of time, thermonuclear war. And this is being acknowledged by {everybody}, I mean [former President of the Soviet Union Mikhail] Gorbachov, Kissinger, people who you would not necessarily expect. It's a very dangerous prospect.

Americans should {resent} the fact that they're really being

{set up} by this election campaign, where there is a new McCarthyism almost which is being instituted against the American

people, where if you question the no-fly zone [proposal for Syria] or this Russia bashing propaganda or any of these

policies, then you are automatically classified as "Oh well, you must be a Trump supporter," which is a ridiculous. Americans should {resent} that kind of situation, and should say, "No! Absolutely not. Not in our name. We do not accept being used and manipulated into this kind of new Cold War, but really World War III kind of program." It must be said that over the last 7-1/2 years, we have gotten perilously close to that threat. Again, Mr. LaRouche was quite outspoken and quite explicit on that from the very beginning. As soon as the Libya invasion happened, and as soon as the death of Qaddafi occurred, Mr. LaRouche was on record saying this is taking us down the slippery slope towards World War III.

BILL ROBERTS: I would also emphasize that there have been important Presidential elections. There have been Presidential figures who were effective such as Franklin Roosevelt, largely because their Presidential campaigns were actually used to create a current of real leadership in the population to be ennobled and encouraged to fight. We haven't had an election like that for years. There hasn't been a figure like that running for President. Mr. LaRouche ran, literally, all of his [Presidential] campaigns in this way, to educate and build up a constituency for policies.

Obviously [the current] election process is the complete opposite. It's a psychological warfare operation on the

population. But we have an opportunity to create and educate the kind of current of citizenry that can actually win the policy fight, despite how insane this election is. This should be one of the lessons of what Putin has effectively done, what Xi Jinping [has done], this entire BRICS process. We have to actually build up a capacity within the population to respond, now, on the basis of knowing exactly what to do, to implement an economic solution.

That's the Fourth Branch of government. That is the sense in which Mr. LaRouche actually has been the Presidential figure during this period. These emails, the process that's been unleashed in the BRICS, has largely come out of Mr. LaRouche's and Helga's life's work to educate the world on the principles of economics, real economic development. Americans just have to be encouraged to locate their responsibility and their duty in something which is much, much higher than just voting in an election. That doesn't require any courage at all. The fight for ideas {does} require a little bit of courage, because we have to challenge people to face their fears and confront the crisis that requires specific qualities of ideas.

OGDEN: Along the lines of exactly that "quality of ideas," our last two webcasts, here, the previous two Fridays, have been focused around Mr. LaRouche's Four Economic Laws, and

Alexander

Hamilton's four economic reports. We've really encouraged you, as

Diane said I think very correctly, "to qualify yourself as a leading citizen in this campaign." And the way that you can "qualify yourself" is to use that material to educate yourself and to also engage in a mass-education process of the rest of the American people.

The average American citizen of that time, who Benjamin Franklin proudly referred to as the "Latin farmer," was a very literate, classically educated individual, who understood the essential questions of the revolution, and prided themselves in that. Hamilton educated those Americans about his ideas. He used {The Federalist} letters. He used the media of his day – the print media and otherwise.

We're using the media of our day to do exactly the same thing. That's what the LaRouche PAC website has been. It's been a hub for that kind of self-education, and mass-education. The community coming together around that kind of process, nationally, is carried in the LaRouche PAC Action Center. On the Action Center, we are proud to announce the launch, today, of a new tool for you to use in that regard, and we're going to have a little bit of a guided tour led by Ben Deniston, of this new campaign page on our Action Center. This is on the LaRouche-Hamilton Four Laws. We're going to walk you through that here, but we also encourage you to immediately, on your own, get

onto this website, to sign up, and to be an active participant in this new educational hub.

DENISTON: We should be able to pull up the webpage for people directly, so they can see it. What you'll see, if you're newly visiting to the site, is right at the very top we have a banner, advertising this new campaign page Action Center. This could be, as Matt said, the hub, the mobilization center, to get this policy through. If you don't see this banner, we will have it featured in many other ways, including LaRouche's 4 Laws under Our Policies. You can see this takes you immediately to a new page, which is the landing page for this new campaign. Right away, we're encouraging people – yourself, if you haven't done so already, but if you have, encourage your friends, your colleagues, your neighbors to do so – to sign up, to join the mobilization. If you know LaRouche PAC, we're not just a news service to throw things out to you; we're not just a commentary service; we're a political {action} committee. We're putting the emphasis on {action} in political action committee, and we're asking {you} to make sure you get involved.

We're doing stuff all around the country. Manhattan is a major center of activity. We're leading the fight. But we also have activity from around the nation, getting congressmen, labor unions, state legislators, whatever groups, farm groups, all kinds of organizations, on board in support of LaRouche's economic reform program. We're asking you to get involved in that process. Help make it happen, take action yourself. And its

starts here – on this page.

If you return to the page, we can see that, right away, there are three main sub-pages to this main landing page. On the far left we see What You Can Do. If you simply click on that, again, we're encouraging people to sign up, because the most effective action activity is going to be in coordination with us, nationally and, really, internationally. Again, we're running a top-down coordinated campaign on this.

But there's a series of measures that are being taken around the country, and we're asking you to take also. There's a major push to get elected officials on board with this, obviously. There are bills to reinstate Glass-Steagall in both the House and the Senate. That is a very straight-forward and easy task that you can get your congressman to do – sign on to those bills, and then push them to go farther, to understand the whole Hamiltonian campaign. We'll get into that in a second. Intervene into local meetings. Write a "Letter to the Editor." Under Print and Distribute, we're going to feature, here, some leading material which you can print out and take to these meetings and organize with. So, these are some of the many things you can do.

If you return back to the landing page, on the right side, we're encouraging people to engage in a real social dialogue around your activities. So, Report Back. We're going to be having

some breaking reports coming in, in just the coming days and week. We've got some of the activity that Jason Ross was involved in, which will be featured here, as was reported earlier. There's other activity from Kansas, on major support from the Kansas State Cattlemen's Association, in support of Glass-Steagall, and LaRouche's program. Which is just a good illustration. If you go out and organize these groups, people recognize that we need this kind of reform, and we can bring these kinds of organizations on board in support of this. So here is going to be our location to report back, to comment on reports, to engage in discussion about the campaign and the activity you are doing.

Essential to this whole thing is the relevant background and material you need to understand this campaign and to organize around it. So, as you'll see, linked all over this page and the sub-pages, including right here on the main landing page, the key document is Mr. LaRouche's Four Laws paper. If you haven't read this yet, this is a priority to read. You can access it directly from here. It is a relatively short, very dense, very well-composed presentation of the necessary program, in its entirety. And it's the source of these Four Laws, four components, but as Mr. LaRouche presents it. If you understand the necessity of this program, it's not four separate elements;

it's one policy, rooted in one scientific understanding of economics. Something rooted in Hamilton's work and developed further by Mr. LaRouche in his work. This is obviously the central document to this entire campaign; and you can find it linked all over the page.

If you want more background, we have plenty of resources on "Know the Full Story". Some background on the crisis; again, Mr.

LaRouche's Four Laws paper linked multiple times. And then relative background on each of the Four Laws. So, some of the background needed for Glass-Steagall, for example; information about the bills that currently exist in the House and the Senate.

Other resolutions and support for Glass-Steagall from all over the country and internationally; if you haven't seen that, it's

quite impressive – the whole level of support already. And other relevant background, including some of the Obama campaign's

lies about Glass-Steagall; their Wall Street lies that it has no

relevance to the crash. Something you've properly heard spread

throughout the media. We debunk these kinds of things. The fraud of the Dodd-Frank issue, etc. So again, relevant material

for people who are really organizing around this.

Regarding the second policy point of Mr. LaRouche's Four

Laws – a Hamiltonian national banking system, again, we have relevant background information for you here. Mr. LaRouche's own

writings on the subject of national banking and credit, here and

featured in other locations, we have Alexander Hamilton's own four reports to Congress; which as was mentioned by Diane and

Matthew, are a major focus of educating the American people on the needed program today. So again, we encourage to go directly

and actually read these reports; study them. If you have questions, or you want to get more information, engage with us.

The point is, we need people to understand the real roots of American economics as Hamilton developed it and presented it; as

it was the founding core of our nation; and as Mr. LaRouche has

developed it to further degrees in the present period. This is

what's needed in its entirety today. Additional background on how this Hamiltonian program has been brought to bear at multiple

points in the history of the United States: under John Quincy Adams; under Abraham Lincoln; in certain degrees, under Franklin

Roosevelt operating under the constraints he could work in at the

time. It's no secret to people who really know American history,

that this policy has returned repeatedly in any period of economic recovery or upsurge. That's what's needed today.

Regarding the role of credit as Mr. LaRouche defined it,

specifically for the increases in the productive powers of labor

and the increases of energy flux density, we have some relevant

background material to understanding Mr. LaRouche's science of physical economics and the role of credit in increasing these critical metrics of real human economic progress. So,

understanding Mr. LaRouche's concept of energy flux density,

understanding Mr. LaRouche's concept of the productive powers of

labor, this information is all available here for you to study;

some in video format, some in written form. I would even highlight Mr. LaRouche's own 1984 economics textbook, {So, You Wish To Learn All About Economics?}; which is an excellent source

to understand the real science of economics as it is needed to be

understood today.

And the fourth point, Mr. LaRouche highlights a science

driver program for fusion power and space exploration. Again, some background work from Mr. LaRouche directly on these subjects; relevant material on fusion power; the role of a fusion

driver program for the economy – why this is critical. And similarly with space; why the space program is a critical component to driving the economy forward.

So, I would just restate that while we break down here relevant background material for each of these four laws, these

four components, it is one program as Mr. LaRouche presented it.

What we're doing here is presenting you with secondary, tertiary

background material to understand all the elements. But the challenge we have before us is this Hamiltonian conception; we have to educate the American people on this Hamiltonian-LaRouche

conception of real economics. Most people probably know – especially viewers of our channel, our website – there is major

support for Glass-Steagall out there; it's massive. It's moving

forward; it's been moving forward, and that's critical. But that

along is not enough. Just Glass-Steagall alone is an

absolutely
indispensable step, but it's only a step; it's a component of
the
whole program. We need to cut off Wall Street; we need to
separate speculation from the financial system; we need a
stable,
regulated commercial bank system. But, we need to actually
utilize that with a Hamiltonian program, with a National Bank,
with public credit to actually drive increases in the economy.
If we don't do that, we're not going to make it as a nation.
Glass-Steagall alone will not do that; it requires the
understanding that Hamilton understood. We need to increase
the
productivity of the labor force; we need to increase the
energy
flux density of the economy as a whole; and people need to
know
the science underlying these policies.

I think we have a multi-faceted, but unified campaign
here;
leading with Glass-Steagall as the first step, but then
building
support among these people who support these reforms around a
real science of what it's going to require to grow again. We
need real growth; we need real leaps in the productivity, the
value created by the US economy, by the US labor force. We
have
a wide-open opportunity to join with China, Russia, other
nations, in collaborating around those kinds of programs; but
it's going to require that shift in the United States to
recognize that's where we need to go.

So, we have this new campaign page; it's an Action
Center
location, it's a place for you, the activist, the members of
the
LaRouche PAC to get involved in making this full Hamiltonian
program known to the American people. Make it so you

understand

all the elements integrated in their totality yourself, and you

can organize other leaders in your community – from regular citizens all the way up to Federal elected officials around this program.

Just to reference back to some of the discussion, we're acting in the future; this is what needs to happen in the future.

This is what you need to take action on now to shape where this

country goes; not responding to the insanity that's currently called the news cycle, but getting active in shaping the future

of the country. That's what makes this movement unique; that's

what gives us the chance to save this country at this late hour.

We would encourage you to get on these pages, to share these pages; to get intimately connected to them and understand them.

And to get more involved in this campaign.

OGDEN: To accomplish this, we need to create the qualified

leadership. This is not something where you can depend on somebody else to do this; you can't depend on the "political class" – so-called – to accomplish this. We are going to need to create a citizens' intelligentsia; and there is work that needs to be done. As Ben just went through, all the tools are available to you. You can attend these Congressional town hall

meetings; you can set up with your Congressional offices in the

districts and in Washington. You can write letters to the

editor; this is a very important institution in the United States. Share your ideas with a mass-based readership of your local newspaper, or national newspapers; and communicate the substance of these principles – the Four Laws and the Hamiltonian economic reports. You can set up house meetings to read Hamilton's papers in their entirety. We've already begun that process in Manhattan; there are weekly meetings now, every Saturday, where some of the leading activists and leading citizens in Manhattan come together and read these Hamilton reports and discuss them, and discuss their implications for today. What's wonderful is that these are largely the same activists who were involved in the presentation of the Mozart {Requiem} on the anniversary of 9/11. We are witnessing the creation of this citizens' intelligentsia – a qualified leadership for this country who are going to take the intellectual responsibility to develop the knowledge they need to exert the kind of leadership that's necessary.

I might invite Diane to just say a little bit more about this process of these weekly readings in Manhattan, as a model for what can happen elsewhere in the country.

SARE: I know some people have discussed organizing such readings; and I think that would be absolutely appropriate, because that is in a sense, how the American Revolution was organized. In small circles of people discussing ideas; and it is how Alexander Hamilton organized the republic with his {Federalist Papers} with his collaborators John Jay and others.

I also just want to say, because part of the attempt to intimidate and demoralize the American people is this big promotion of this nonsense about Obama's great popularity and

his

brilliant legacy of – as he himself puts it – "the greatest economic recovery ever to happen in memorable recorded history of

mankind and civilization in general". Which no one is experiencing whatsoever. And as far as his great surge in popularity, the override of his JASTA veto in the Senate was 97 –

1; I would not say that 1 out of 100 constitutes a great spike in popularity.

I do think this case of the Philippines, I want to bring it

up because it's significant. The Philippines, as people may know, is not a particularly large or powerful nation. It's had a

special relationship with the United States, which had been better when Douglas MacArthur was living. The President has just

said to the US, "No, I am shifting our relationship to China. We're not going to have a special relationship with the US anymore; it's going to be with China, and with Russia." What can

the United States do about this? Absolutely nothing; we have nothing to offer. All we have is a lunatic who is having his Vice President on his behalf and on behalf of the dying British

Empire, make threats about covert cyber-war attacks on Russia. Of course, Ed Snowden asked the relevant question – maybe someone should explain what "covert" means to these idiots. I think Americans should really take heart. There is no reason for

you to be suffering, except a decision to go along with this crap. As we inform and educate ourselves as to what the Founding

Fathers actually intended with our republic, which is that knowledge which is the bedrock of Lyndon LaRouche's life's

work;
which he has taken to even higher levels in the realm of
physical
science and physical economy. That's our power; that's our
strength.

And in these last two weeks before this dreaded
election,
when it's clear to everybody that we are the best hope of the
United States, we should just be organizing. I think that
webpage looks fantastic; that is a great resource. So, we
should
make use of it; everyone watching should forward it to all
your
friends and neighbors. Take this material and get on the
warpath
a little bit. There's no need to sit back and take this. And
by
all means, you certainly don't have to vote for either one of
these idiots. So, I think it's a great moment of opportunity;
and the shift is being led right now by Putin and Xi Jinping
and
Lyndon LaRouche. We are the leaders of that in the United
States; and that's really your role and our role right now.

OGDEN: Wonderful! So, I think that's sufficient for
today.
Again, please become an active member of this new community
that
we've set up with its hub on the LaRouche PAC Action Center.
There will be a free flow of ideas; report back, there's a
field
there where you can type in your reports. We want to share
these
with as many people as we can to just sort of inspire people
as
to what are the kinds of things that can be done. There's
probably new ideas out there that haven't even been thought of

yet, but there's a lot that can be done right now. All of the material is available; this is something that you can use to pull your friends into this orbit and lift people up out of the swamp of this psychological trauma of this election period. You can inspire people and say, "No. Don't become cynical; don't become demoralized." We have a lot that we can do. This is an historic and potentially wonderful time in human history; it is a pre-revolutionary kind of situation on a world scale. This is your tool in order to become an active part of that.

So again, it's on the LaRouche PAC Action Center, there's a big banner right on the top of the larouchepac.com website right now. You can access it right there. Please, sign up. You will receive updates and become part of the network; you can join the Thursday Fireside Chat activists' calls; share your ideas, ask questions to leading members of the LaRouche Political Action Committee. You can receive daily emails; you can receive the weekly updates from LaRouche PAC in your email inbox. You can subscribe to both the LaRouche PAC Live and the LaRouche PAC videos YouTube channel. Just get everything that you can, and become an active member. You can expect some reports, I think, from this historic seminar that occurred today in Essen, Germany that was sponsored by the Schiller Institute; so please stay tuned to the LaRouche PAC website for that, and for that numerous other developments that we don't even know yet to have occurred. But I'm sure that there will be a lot that will change over

the

coming days and weeks.

Thank you very much for watching today. We look forward to seeing you on the LaRouche PAC Action Center. Stay tuned to larouchepac.com, and good night.

BRIKS-lande er 'Gode venner, brødre og partnere': En institution at være stolt af, siger grupperingens ledere

16. okt., 2016 – På trods af bestræbelser på at portrættere BRIKS-grupperingen som »død« eller »uden betydning«, så demonstrerede det netop afsluttede, 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, det præcist modsatte: BRIKS eksisterer som en institution, og på trods af omvæltninger i verdensøkonomien og britisk, geopolitisk intrigeren, har disse nationer konsolideret deres plads som »en indflydelsesrig stemme på verdensscenen«, som det udtrykkes i slutkommunikatet, Goa-erklæringen. Den fuldt fungerende Nye Udviklingsbank, som vil øge udlåne til \$2,5 mia. til næste år efter det første, succesfulde års operationer, er bevis på BRIKS' institutionelle karakter.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede denne pointe med sine bemærkninger til BRIKS Erhvervsrådet, der mødtes i går. Den globale økonomi befinder sig stadig midt i en

»usikker genrejsning«, sagde han, men, på trods af vanskeligheder, »så er BRIKS-landenes potentiale og styrke mht. resurser, marked og arbejdskraft forsat uændret« og ser forsat positivt ud for fremtiden. BRIKS-landene, hævdede han, har meget at være stolte af. »Det forgangne årti har set BRIKS-partnerskaber blive udvidet med win-win-resultater. Vi behøver at intensivere vore partnerskaber: Vi BRIKS-lande er gode venner, brødre og partnere, der behandler hinanden med oprigtighed«, lød et citat, der blev vidt udbredt i medierne i dag.

Den indiske premierminister Narendra Modi støttede denne følelse og sagde til Erhvervsrådet, »Jeg tror, jeg taler for alle, når jeg siger, at, gennem en fælles vision og kollektiv handling, vil vi skabe og opretholde dybere bånd mellem BRIKS-nationer, udvikle vore økonomier og gøre vore samfund trygge. Alt imens vore præstationer har været betydelige, så må vi opretholde den positive kurs og det stærke momentum af engagement internt i BRIKS.« Han understregede især betydningen af at opbygge institutioner i BRIKS-nationerne og sagde, at han så frem til skabelsen af et BRIKS Kreditvurderingsagentur, og til at sætte tempoet op mht. Forskningscentret for Landbrug, Netværket for Forskning i Jernbaner og sportsrådet, blandt andre enheder.

I en tale til Rådet i går rapporterede den russiske præsident Vladimir Putin, at »vi vil nu bygge på denne strategi med den handlingsplan for samarbejde om nye investeringer, som nu er under forberedelse«. At etablere tætte kontakter og samarbejde mellem Erhvervsrådet og NDB er meget vigtigt, understregede han. »Vi håber at se relevante anbefalinger fra erhvervssamfundet for udvidelse af projektaktiviteten med Banken.« Putin bemærkede, at den første BRIKS handelsmesse, der blev afholdt i New Delhi den 12.-14. oktober med støtte fra Erhvervsrådet, demonstrerede »vore landes reelle potentiale for udvikling af økonomisk samarbejde og for sammen at udvide vort arbejde inden for industri og teknologi«.

Rusland vil fortsætte sin indsats for at fremme økonomisk tilnærmelse mellem BRIKS-lande og for at lægge fundamentet for lanceringen af nye erhvervsprojekter, sagde han.

Russiske regeringsfolk kommer med hård anklage mod Obama og briterne for at puste til flammerne for en global krig

20. okt., 2016 – Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, responderede i går med et skarpt modangreb mod beskyldninger om, at Rusland skulle være ansvarlig for at forhindre, at humanitærhjælp nåede frem til Aleppo, og som var blevet fremsat af USA's viceambassadør til FN, David Pressman.

»Det er ikke sandt«, udtalte Churkin. »Hvorfor nægtede det amerikanske militær at være opstillet langs med Castello-vejen sammen med det russiske militær, for at sikre denne vitale åres nonstop-operation? Hvad er det? Fejhed, eller et ønske om at opflamme lidenskaberne omkring Aleppo, koste, hvad det vil?« Churkin anklagede, at man »kunstigt pustede til konflikten flammer udefra. Der er et svar til et spørgsmål, der blev stillet i dag, hvem bærer skylden, og det er kendt af hele verden: USA og U.K., som gennemførte en invasion af Irak og, sammen med andre aktører, lancerede en risikabel kampagne, der ikke tog højde for konsekvenserne, for at søge at opnå et regimeskifte i Syrien. For at opnå dette mål skyr de ikke støtte fra åbenlyse terroristgrupper.«

Viceudenrigsminister Sergej Ryabkov talte ligeledes i går for den russiske Duma, hvor han gjorde det klart, at Putin-regeringen ikke vil lade sig kue eller true til kapitulation.

»Hvis USA satser på at indføre yderligere strenge sanktioner [imod Rusland] i modstrid med sund fornuft og ved at se bort fra sine erfaringer, der allerede har været temmelig smertefulde for dem, så vil vi finde midler i vores værktøjskasse, der vil få en smertelig virkning, især mht. Amerikas stilling i verden.« Ryabkov sagde, at USA fortsætter med at udstede trusler imod Rusland »på daglig basis«, alt imens det »fortsætter sine bestræbelser på at bringe sin militære infrastruktur nærmere til de russiske grænser og danner anti-russiske alliancer med sine europæiske allierede«. Han tilføjede, at Ruslands respons hidtil har været »strengt proportional og passende« og »ikke ledet af følelser«, men at Rusland altid kunne skifte over til »asymmetriske« fremgangsmåder, om nødvendigt.

Dernæst angreb Ryabkov Obama-administrationen for at fremprovokere krig: »Under den nuværende administration, blev [den amerikanske udenrigspolitik] endnu mere arrogant, undertvingende og fokuseret på forsøgene på at gennemtvinge sin vilje over for andre lande ... Det Hvide Hus kan kun bebrejde sig selv for problemerne i mange dele af verden, så vel som for vanskelighederne i relationerne med Rusland.«

»Atom-Ash« Carter har udvidet Obamas atomkrigstrussel i

Asien dramatisk

20. okt., 2016 – Under et »2+2«-møde i Washington onsdag mellem de amerikanske og sydkoreanske forsvars- og udenrigsministre, annoncerede Obama-administrationen en betydelig optrapning i atomkrigstruslen mod Kina og Rusland i Asien, under dække af enorme over-kill-forberedelser imod Nordkorea. Ifølge Voice of America onsdag, der citerede kilder i forsvaret og diplomatiet, annoncerede de to nationer lanceringen af forhandlinger om »udvidet afskrækkelse« imod Nordkorea.

»USA overvejer en permanent deployering på sine baser i Sydkorea af B-1B- og B-52-bombefly, der kan medbringe atomvåben, F-22 Stealth-kampfly, samt atomdrevne ubåde«, sagde VOA.

Mødet etablerede en gruppe på højt niveau for »Strategi for Udvidet Afskrækkelse og Konsultation«, ledsaget af »usædvanligt åbenhjertige, offentlige kommentarer fra de amerikanske hhv. forsvars- og udenrigsministre, om muligheden af en atomkrig, der indledes af Pyongyang på den Koreanske Halvø«, sagde VOA.

Dette må fortolkes som et gennemskueligt påskud til at stramme atomvåben-ringen omkring Kina og Russisk Fjernøsten, eftersom en overvældende respons på et nordkoreansk angreb ikke ville kræve sådanne deployeringer, lige så vel som, at deployeringen af THAAD er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina og Rusland.

»Enhver anvendelse af atomvåben vil blive mødt med en overvældende og effektiv respons«, brasede det ud af forsvarsminister Ash Carter, der tilføjede, at Sydkoreas sikkerhed bliver garanteret af »det fulde spektrum af amerikanske forsvarsevner«, hvilket vil sige atomvåben.

Sydkorea var repræsenteret ved mødet af forsvarsminister Han

Min-koo og udenrigsminister Yun Byung-se. Yun sagde, Pyongyang nærmer sig »slutfasen af atombevæbning«, hvilket tvinger USA og Sydkorea til at bruge »alle instrumenterne i værktøjskassen« for at forsvare sig og få nordkoreanerne til at »føle panikken krybe ind under huden«. Han sagde dernæst, at Nordkoreas atomvåben og atommissiler er lig med »en dolk mod vore struber«.

Udeladt af diskussionerne var den kendsgerning, som anerkendes af næsten alle, at Obamas Korea-politik, kendt som »strategisk tålmodighed«, totalt er mislykkedes mht. at afslutte det nordkoreanske atomvåbenprogram – hvilket rent faktisk var hensigten. Ved at lade Nordkorea udvikle atomvåben, gennem en afvisning af at forhandle med dem, har Obama nu fået sit påskud til at forberede krig med Kina.

Kilder i Seoul sagde til *EIR*, at landet flød over med rygter, baseret på den aktuelle intense diskussionsrunde om en amerikansk militæropbygning i området, om, at Obama ønsker at »halshugge« Nordkorea inden sin embedstids udløb.

VOA bemærker, at nogle analytikere erkender, at de atomare affyringssystemer, som deployeres til Sydkorea, ikke giver nogen mening mht. Nordkorea.

»Jeg kan ikke se, hvad man skal med B-52'ere og B-1'ere på halvøen. Det placerer dem inden for rækkevidde af de nordkoreanske kortrækkende missiler og gør dem således mere udsatte, end hvis de var forblevet på [Guam]. De kan flyve til Korea på nogle få timer«, sagde professor i internationale relationer ved Troy Universitetet, Daniel Pinkston, forfatter af »Det nordkoreanske ballistiske missilprogram«. At udstationere sådanne fly og THAAD på den Koreanske Halvø ville være årsag til, at Kina »blev ekstremt oprørt« og til, at regeringsfolk i Pyongyang og Beijing skønnede, at denne fremskudte deployering af sådanne aktiver har til hensigt at afskrække kineserne, sagde Pinkston til VOA.

Carters barske henvisning til en atomar gengældelse forventes at rejse alvorlig tvivl om atomvåben-optionen, sagde Tara O fra CSIS, en pensioneret amerikansk oberstløjtnant i Flyvevåbnet. »Nogen må træffe en beslutning om, hvad en acceptabel pris ville være, hvis vi skal udføre noget som helst ud over retorik«, sagde O til VOA.

Xi Jinping byder den nye relation med Filippinerne velkommen

20. okt., 2016 – Under sin velkomst af præsident Duterte i Folkets Store Hal i Beijing sagde Xi Jinping, at landene var »naboer over havet«, hvis relationer »havde været igennem vanskelige og snoede veje«, men at »håndteringen af uoverensstemmelser i spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav gennem dialog og konsultation nu lagde et vigtigt fundament for en sund og stabil vækst i de kinesisk-filippinske relationer«.

»Kina og Filippinerne har haft et fundament for venskab i generationer og ingen grund til fjendtlighed eller konfrontation. Begge parter bør ikke spare nogen indsats for at fremme relationer med godt naboskab«, sagde Xi iflg. *Xinhua* i dag.

»Så længe, begge lande er tilhængere af venskabelig dialog og konsultation, kan Kina og Filippinerne få frimodige udvekslinger af alt, håndtere uoverensstemmelser tilfredsstillende, gennemføre samarbejde og lægge problemer, som er vanskelige at enes om, på hylden for en tid«, sagde Xi.

Xi understregede Filippinernes betydning i udviklingen af den nye, Maritime Silkevej. Kina er villig til at deltage i Filippinernes »opbygning af infrastruktur, som omfatter jernbaner, urban jernbanetransport, hovedveje, havne og andre områder, med det formål at være til gavn for det filippinske folk«.

Xi sagde, at »Kina støtter den nye filippinske regerings indsats for at bekæmpe narkotika, terrorisme og kriminalitet og ønsker at samarbejde med Filippinerne omkring disse områder«.

Xinhua sagde, at Xi havde foreslået, at de to sider til næste år afholdt aktiviteter for at markere 600-året for kongen af Sulus besøg i Kina; et gammelt kongedømme på de filippinske øer.

Dutertes respons var at rose Kina som en stor nation og opfordrede til samarbejde inden for alle områder og tilføjede, at han håbede, at Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) kunne spille en større rolle i Filippinernes økonomiske vækst.

Obamas Amerika har tabt; Kina og Rusland er ved at vinde

Leder fra LaRouchePAC, 21. oktober, 2016 – Kan det undre nogen, at Obama og briterne er synligt apoplektiske over den voksende indflydelse, som Lyndon LaRouches ideer og politikker har fået over hele planeten? Til trods for den farlige cirkusforestilling med det amerikanske præsidentvalg, har

halvdelen af Jorden – hvis ikke mere – nu bevæget sig uden for Det britiske Imperiums bane og hen imod en ny kurs, der sættes af en økonomisk politik, som styres af LaRouches ideer efter Hamiltons principper sådan, som de kortfattet gives udtryk i hans **Fire Love** fra 2014. Denne fremgangsmåde er nu under hastig udbredelse uden for BRIKS-nationerne som sådan, og kunne blive den politik, som USA selv forfølger – hvilket er Londons værste mareridt.

Tag tilfældet med Filippinerne under præsident Rodrigo Duterte, der i dag i Folkets Store Hal i Beijing for hele verden meddelte, at »Amerika har tabt« og »jeg annoncerer min separation fra dem«. Han forklarede, at Amerika har tabt både militært og økonomisk, og han sagde til sine kinesiske værter: »Jeg har skiftet over til jeres ideologiske strømnings linje, og jeg vil måske også tage til Rusland for at tale med Putin og fortælle ham, at der nu er tre af os imod verden – Kina, Filippinerne og Rusland.« Dutertes ord modsvares af talrige konkrete, økonomiske aftaler mellem de to lande, som bringer Filippinerne solidt ombord på Kinas politik for Ét bælte, én vej.

Sammenhold disse udviklinger med Obamas knusende nederlag med underkendelsen af hans veto mod JASTA-loven, den tvungne frigivelse af de 28 sider [af den Fælles Kongresundersøgelse af 11/9], den »overraskende« vedtagelse af Glass-Steagall i både det Republikanske og det Demokratiske Partis valgplatform – alle formet af LaRouches årtier lange lederskabsrolle, og alt i lyset af hele det transatlantiske finanssystems skrigende bankerot – og man indser, hvorfor Obama er løbet af sporet. Hans administration har drastisk optrappet sin konfrontation med Rusland, som det afspejles i vicepræsident Bidens nylige åbenlyse trussel om at lancere cyberkrig mod Rusland, såvel som også i det vanvid, der finder sted i Syrien. Og Obama bruger nu den orkestrerede koreanske krise til ikke alene at implementere THAAD-missilforsvarssystemet i Sydkorea, men også til at true Nordkorea med atomar

udslettelse samtidig med, at han forbereder deployeringen af B-1B- og B-52-bombefly, der kan medføre atombomber, F-22 stealth-kampfly og atomdrevne ubåde til Sydkorea på permanent basis. Dette har kun ét formål: at stramme atomvåben-ringen omkring Kina og Russisk Fjernøsten.

Det er under kriseforhold som disse, at nationen og verden kan gribes af LaRouches idéer og principper.

Tidligere på ugen blev Lyndon LaRouche, i en artikel i *Chicago Tribune*, der omtalte □interviewer Mike McKeons død, rost som en person, »der sagde tingene, som de er«, og som demonstrerede »forud-viden mht. at spotte de politiske tendenser«. Det vigtigste eksempel, som artiklen citerede, var McKeons berømte identifikation af Lyndon LaRouches afgørende, politiske indflydelse i Illinois før sejren dér i 1986, »længe før mange andre i det politiske etablissement«. Artiklen bemærkede, at McKeons kommentar om LaRouche-bevægelsen på daværende tidspunkt var: »Disse mennesker bør tages alvorligt.«

Ja, så sandelig ...

Foto: Den filippinske præsident Duterte møder Zhao Jianhua under en reception for det diplomatiske korps under indsættelsesceremonien 30. juni, 2016. (foto: Presidential Communications Operations Office)

Lyndon LaRouche: Vi må have Alexander Hamiltons politik i et nyt udtryk for moderne tid

INKL. SÆRTRYK AF ARTIKLEN 'NYT KREDITSYSTEM'.

Lyndon LaRouche udtalte følgende til LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 17. oktober, 2016, med henvisning til præsidentvalget:

Der er en politik: Alexander Hamiltons politik, som den udtrykkes nu, i moderne form; det er, hvad vi vil have. Brug mit navn for at understrege Alexander Hamiltons navn som den person, der bør være den retningsangivende person for hele nationen. Jeg kan udrede det klart; det kan jeg gøre – jeg ved, hvordan det skal gøres. Det gør de fleste mennesker ikke; de hænger fast i fortolkninger.

Han var den ledende skikkelse i amerikansk historie, i dens tidligste del. Og i det tyvende århundrede har jeg været en ledende skikkelse i USA. Jeg siger nu, at Alexander Hamiltons lov, udtrykt i det følgende, i mine **Fire Love**, er det, der må gøres for nationen.

Vi har allerede politikken nedfældet, for vi har loven, der blev fremsat i mit navn for mere end to år siden. Dette er den lov, som bør være den retningsangivende lov, der bestemmer loven for USA som sådan.

Sig Alexander Hamilton; og Hamiltons lov og præstationer er de ting, vi peger på – dernæst bruger vi, hvad jeg har gjort, for lidt over to år siden. Jeg definerede [disse love] *på ny*, hvilket ingen anden person har gjort, undtagen i mit navn. Det er sådan, man skal se på det.

Det, jeg sagde, er meget enkelt. I 2014 fremlagde jeg en sag, den politiske sag, for USA's folk. Det var, hvad jeg gjorde. Ingen anden havde gjort nøjagtig, hvad jeg gjorde. Men jeg har imidlertid ingen garanti for at løbe omkring på ubestemt tid. Pointen er simpelt hen at få en politik, en politik, der i dette tilfældet har eksisteret, og dette skal fremlægges *som politikken*. Det er ikke et spørgsmål om personer som sådan, det er et spørgsmål om at fastslå politikken. Det, jeg gjorde for over to år siden, er nøjagtig, hvad politikken bør være. Hverken mere eller mindre.

Jeg var den person, der fastlagde de »Fire Love«. Og jeg fremsætter disse love som en korrektion, for at korrigere og fjerne de fejltagelser, som er blevet opretholdt eller indført. Og som er fejltagelser. Med andre ord, så er det politikken, der er taget under overvejelse. Og politikken har en tilhænger. Jeg er den eneste, der udfærdigede erklæringen om Alexander Hamiltons love, som jeg fastlagde dem for over to år siden. Og denne proces trodser alle de former for mismask, som på det seneste har været i valgprocessen. Punktum.

Jeg har her fremlagt en erklæring. Denne erklæring har sin egen, unikke karakteristika. Det er *denne* fremgangsmåde, der kunne vinde sagen. Det væsentlige er, at USA blev grundlagt på love, der blev skabt af Alexander Hamilton. I den nylige periode af mit liv har jeg været en ledende person med hensyn til at fremlægge dette princip. Man må udtrykke det på en meget ligefrem måde. De love, som vi ønsker at have, er de reformlove, som jeg introducerede på vegne af Alexander Hamilton. Det er måden at gøre det på. Og dette kunne være en lov, som alle nationer kan tage op og anvende.

Ideen var, at Alexander Hamilton var den person, der fastlagde det princip, som USA's love bør hvile på. Og det blev ved navn fremlagt af mig, i den lov, som jeg introducerede for at blive praktiseret som sådan.

Jeg har instrueret kandidatemnerne i det argument, at

Alexander Hamiltons program, som defineret i en fornyet form – at det er det, der må introduceres. Så enkelt er det. Planeten har brug for retningslinjer med hensyn til lov. Denne lov må anses for at være den retningsangivende lov, som er Alexander Hamiltons politik, som jeg har tilrådet nationen at praktisere. Det er en løsning, som vil virke.

NYT KREDITSYSTEM ✖

*Denne artikel er et særtryk af et indlæg fra **Schiller Instituttets valgavis nr. 16, efteråret 2013.***

Grundlaget for et samfunds udvikling er ikke penge, men kredit. I det unge USA sørgede finansminister Alexander Hamilton for etableringen af et kreditsystem, så det valutafattige og gældsplagede USA kunne opbygge sin realøkonomi. På afgørende tidspunkter i USA's historie er man gået tilbage til et sådant kreditsystem for at få nationen på ret kurs.

Danmark kunne på lignende vis skabe billig, rigelig kredit til investeringer i infrastruktur og samfundsøkonomien.

Efter at vi gennem en Glass/Steagall-banksanering har ophævet statens forpligtelse til at indfri bank- og finansverdenens spillegæld for hundrede af mia. af kr. – og fjernet denne gæld fra bankernes regnskaber – vil de tilbageværende værdier i bankerne ikke være tilstrækkelige til at skabe den nødvendige kredit, som økonomien behøver for at fungere. Vi må derfor skabe en ny kilde til kredit. Det kan ske ved en overgang fra det nuværende monetære system til den form for kreditsystem, der, under ledelse af det unge geni Alexander Hamilton, var den afgørende kilde til USA's transformation fra en samling gældsatte kolonier til en supermagt. Det var det amerikanske kreditsystem, der, på trods af, at det undervejs blev

saboteret en stor del af tiden, sikrede USA's overlevelse og udvikling. Genindførelsen af dette kreditsystem er ikke blot en absolut nødvendighed, hvis USA skal overleve i dag, men er også et vigtigt forbillede for Danmark og Europa, hvis vi ønsker en lys fremtid, der ikke er afhængig af private finansinteresser og finansmarkedernes velvilje, men som i stedet giver os og andre nationer suverænitet og den frie vilje til at bestemme vor egen skæbne. Det amerikanske kreditsystem er dog en af de bedst bevarede hemmeligheder i såvel offentligheden som den økonomiske faglitteratur i dag, og vi vil derfor i det følgende give et indblik i afgørende aspekter af systemet og de perioder, hvor det, med stor fremgang som resultat, har været anvendt i amerikansk historie.

USA's første nationalbank

Inden for rammerne af et kreditsystem som det, USA's første finansminister Hamilton satte i værk i USA's tidlige år, er finanssystemet knyttet til den fysiske økonomi og gør det derved muligt at styre nationens opbygning med sigte på den fremtidige velstand og produktion. Dette gjorde det muligt for de amerikanske kolonier at sikre USA's faktiske økonomiske uafhængighed, da man havde vundet kampen for sin politiske løsrivelse fra

Det britiske Imperium, i stedet for blot at have politisk uafhængighed af navn. For de amerikanske, grundlæggende fædre betød national suverænitet ikke blot evnen til at drive udenlandsk aggression tilbage og sikre de nationale grænser; det krævede etableringen af et økonomisk system, der var i stand til at sikre den fortsatte udvikling af nationen og dens befolkning ved at begunstige stigningen i arbejdskraftens produktive evne gennem en nationalbank. Allerede i 1781, før krigens slutning, skrev Hamilton til Robert Morris, den finansielle tilsynsførende for Den kontinentale Kongres, og forklarede sin idé: »En Nationalbanks tilbøjelighed er at

forøge offentlig og privat kredit. Industri forøges, vareudbuddet mangedobles, landbrug og håndværk blomstrer, og heri består statens sande rigdom og fremgang. Den forvandler begge parters rigdom og indflydelse til en kommerciel kanal til gensidig nytte, der må tilbyde fordele, der er uvurderlige; der mangler et omsætningsmiddel, som denne plan yder gennem en form for skabende evne, der konverterer det, der således skabes, til et reelt og virkningsfuldt handelsinstrument. Det er udelukkende gennem en nationalbank, at vi finder bestanddelene til en sund, solid og gavnlig kredit med sikkerhed i værdipapirer.« Ved Uafhængighedskrigens slutning var den nyligt etablerede nation bankerot. En stor del af koloniernes fysiske økonomi var blevet ødelagt af kampene, og både den nationale regering og staterne befandt sig i en gældsklemme. Alene renterne på den totale gæld beløb sig til mere end hele den indkomst, der forudsås at stå til rådighed for den føderale regering. Akkumuleringen af denne gæld, oven i den fysiske ødelæggelse, frembød en bister udsigt for den nyligt uafhængige nation og en umiddelbar trussel om landets disintegration, eller endog generobring. Det var umuligt for den nye nation, med den utilstrækkelige magt, som var bevilget Kongressen i Konføderationens Lovparagraffer, at etablere et kreditsystem for at fremme en voksende nationaløkonomi med henblik på at honorere gælden. Robert Morris, Alexander Hamilton, James Wilson, Gouverneur Morris, Benjamin Franklin, George Washington og andre af USA's grundlæggere var enige om, at en ny forfatning var påkrævet, som gav den nationale regering magt til at fuldføre de mål, der var skitseret i Uafhængighedserklæringen. Idet han som finansminister anvendte den nye forfatnings magt, omsatte Hamilton sin idé om kredit i praksis, som således gjorde det muligt at løse den tilsyneladende uløselige krise, hvor USA kun havde en masse gæld i stedet for det guld og sølv, der normalt var grundlaget for en valuta. Han udtænkte en plan for at sætte nationens aktive kapital fra landbrug og industri i arbejde, ved at skabe et finanssystem og en valuta, der var baseret på den fremtidige produktion, snarere end på guld,

sølv og monetaristisk gæld. Hamilton arrangerede overførslen af de forskellige koloniernes gæld til det føderale regnskab og forenede den således som en samlet national gæld samtidig med, at han skabte muligheden for, at den kunne honoreres ved at blive knyttet sammen med kredit til nye fysiske investeringer. Begrebet gæld blev således redefineret som værende ikke blot monetaristisk gæld, men gæld blev en del af en proces, gennem hvilken investering i fremtiden skabte nye kilder til rigdom og hermed midlerne til at tilbagebetale denne investering – med andre ord: Det blev en gæld til fremtiden i stedet for en gæld til fortiden. Under Hamiltons kreditsystem blev den nationale gæld til en kapitalpulje, på grundlag af hvilken man kunne investere i opbygningen af den fysiske økonomi. Det, der kunne have været en forbandelse, blev til en velsignelse. Hamiltons system etablerede det princip, at økonomiens og valutaens værdi blev fastsat på baggrund af den produktivitet, der fremkom ved den fremtidige effekt af kreditten, snarere end de akkumulerede værdier fra fortiden. Benjamin Franklins hensigt om en papirvaluta, der var i overensstemmelse med den produktive omsætning, blev virkeliggjort gennem nationalbankens brug af en kreditvaluta. Det essentielle princip i kreditsystemet var ikke anvendelsen af pengesedler i stedet for guld og sølv, men snarere, at man førte en politik for udviklingen af hele den nationale økonomi, hvor den samlede nationaløkonomis produktive evne derfor understøttede valutaen, da valutaen blev en afspejling af den fremtidige økonomiske vækst.

Fysisk produktivitet

Hamilton skrev i sin »Rapport om Produktion« fra 1791 til Kongressen om virkningerne af sit system: »Det nye system fungerer som en ny kraft til industriefremstilling; det har, inden for visse rammer, en tendens til at forøge den reelle rigdom i et samfund, på samme måde som penge, som en driftig landmand låner til investering i forbedringer af sit landbrug, sluttelig vil tilføre ham reel rigdom.« Hamiltons

kreditbaserede valuta satte hele landets aktive kapital i bevægelse. Idet han reflekterede over det system, som han havde konstrueret, skrev han i sin endelige »Rapport om Offentlig Kredit« i 1795: »Offentlig kredit ... er en af hoveddrivkræfterne bag nyttig foretagsomhed og lokale forbedringer. Som erstatning for kapital er det lidt mindre nyttigt end guld og sølv, inden for landbrug, handel, produktionsvirksomhed og håndværk ... En person ønsker at gå i gang med at opdyrke et stykke land; han køber på kredit, og med tiden betaler han købsprisen med produkterne af den jord, som hans arbejdskraft har forbedret. En anden etablerer sig inden for handel; med en kredit med sikkerhed i hans retskafne karakter søger han, og finder ofte, midlerne til, med tiden, at blive en rig handelsmand. En tredje starter en forretning som fabrikant eller håndværker; han er dygtig, men har ingen penge. Det er ved hjælp af kredit, at han bliver i stand til at skaffe værktøjet, materialerne og selv det udkomme, som han behøver, indtil hans virksomhed har forsynet ham med kapital; og selv da skaffer han, fra en etableret og for øget kredit, midlerne til at udvide sine foretagender.« I Hamiltons »Rapport om Produktion« stadfæstede han det essentielle, økonomiske princip som et fysisk system for produktivitet. Den primære værdimåler er ikke kapital, men de intellektuelle evner, som forøger arbejdskraftens produktive evne. Ligesom Winthrop, Mather og Franklin før ham anskuede Hamilton ikke valuta som rigdom i sig selv, men som regeringens forfatningsmæssige forpligtelse til at fremme videnskabelig opfindsomhed og iværksætterånd. Målet for kreditsystemet var ikke at producere med det formål at få penge, men at bruge kredit som middel til at øge arbejdskraftens produktive evne. Nøglen til Hamiltons løsning var hans enestående forståelse af, at sand rigdom ikke findes i penge. Som han fastslår det: »Produktionen forøges, vareudbuddet mangedobles, landbrug og produktionsvirksomhed blomstrer, og heri består statens sande rigdom og fremgang.« Det var dette, og kun dette, der gav USA's papirvaluta en kreditfunktion.

John Quincy Adams

På trods af succesen med kreditsystemet i USA's første år, lykkedes det efterfølgende for de private finansielle interesser, med centrum i Det britiske Imperium, der afskyede denne konkurrent til deres magt over økonomien, at få svækket kreditsystemet og dets tilførsel af kredit til opbygning af den nationale velstand. Da den første nationalbanks charter udløb i 1811 blev det ikke fornyet, og selv om en ny nationalbank blev etableret i 1816, så kom USA's økonomiske genrejsning først, da Nicholas Biddle blev chef for nationalbanken i 1823. Biddle var glødende tilhænger af Hamiltons idéer og arbejdede under ledelse af økonomen Mathew Carey på at genoprette USA's valuta og fysiske økonomi efter spekulationens hærgen. Under hans ledelse af nationalbanken, som tidligere under Hamiltons, indgik man fremtidsorienterede kreditaftaler snarere end at omsætte den fremtidige, potentielle rigdom til penge til nutidige betalinger. Det var Biddles princip at beskytte og nære økonomiens langsigtede virksomhed, snarere end at tillade den at blive offer for krav om omgående betaling, især betaling i guld og sølv. Landets økonomi blev i stand til at vokse i forhold til sin potentielle produktionsevne, snarere end gennem kunstig kontrol. Under Biddles embedstid fremmede

Banken, hvad der skulle vise sig at blive en af de mest teknologisk eksplosive perioder i amerikansk historie. I 1824 gennemførte formanden for Repræsentanternes Hus, Henry Clay, en lov om beskyttelsestold for at beskytte amerikansk produktion, sammen med General Surveying Act (Loven om landopmåling), som bemyndigede anvendelsen af personel fra den amerikanske hær til bygning af civile ingeniørprojekter. Med disse love på plads, og med Biddle som bankens leder, var jorden gødet for John Quincy Adams, der blev valgt som præsident i 1825. Før 1820 var der ikke en eneste jernbane, kun få kanaler, en jernindustri, der var brudt sammen, ingen moderne fabrikker af betydning, ingen udnyttelse af dampkraft

til industriformål, kun maskiner af træ i fabrikkerne og stort set ingen offentlige skoler. John Quincy Adams' præsidentskab forandrede alt. Man begyndte at bygge kanaler og veje i forceret tempo, hvilket åbnede for bosættelser i den vestlige del af Amerika. Kulminer blev udbygget med byområder, hvilket skabte de store industribyer i Midtvesten. Jernindustrien blev genfødt under toldbeskyttelse, efter mere end et århundredes undertrykkelse siden lukningen af Saugus-jernværket. Tusinder af kilometer af jernbaner blev bygget, med ingeniører fra militærakademiet i West Point som konstruktører af den store Baltimore- og Ohio-jernbane. Seks andre jernbanelinjer blev ligeledes planlagt og udarbejdet. Finansieringen og planlægningen af disse foretagender blev koordineret med føderale, delstats- og lokale myndigheder og USA's nationalbank, der fremmede og styrede hele det nationale program og koordinerede både den offentlige og private, finansielle investering i infrastruktur og industri. Efterhånden som mere landbrugsjord blev opdyrket, flere fabrikker blev etableret og flere transportnetværk til transport af landbrugsvarer og kul til fabrikkerne blev fuldført, steg mængden af bankkredit, der kunne sættes i omløb, proportionelt, idet den først fordobledes og siden tredobledes i løbet af dette årti. Under kreditsystemets korrekte funktion forvandlede betydningen af gæld. Delstaternes gæld for infrastruktur var ikke længere blot en monetaristisk forpligtelse, men blev betalt af den fremtidige udvikling af industrier. Den gæld, der skabtes til forbedringer i landet, og personlig gæld inden for landbrug og produktion, var ganske enkelt en del af den voksende økonomi under kreditsystemet. De stater, der havde påtaget sig stor gæld for kanaler og veje, planlagde udviklingen af jern- og kulindustrier og nye transportveje for de nye landområders produktion. Disse nyligt udviklede landområder og industrier langs med infrastrukturvejene forøgede indtægterne til op imod ti gange mere end den oprindelige investering.

Påtvungen monetarisme

På trods af den utrolige fremgang under denne genetablering af kreditsystemet lykkedes det Det britiske Imperium, ved hjælp af den yderst effektive britiske agent Aaron Burr og en effektiv brug af pressen, samt en del-og-hersk-praksis i det politiske liv, at skabe et katastrofalt skifte i USA's udvikling. Burr fik etableret en alliance mellem slaveejer-interesserne i syd og finanskredsene under ledelse af Martin Van Buren i nord. Denne alliance fik, ved brug af effektiv populisme, Andrew Jackson indsat som præsident. Under Jackson-administrationen blev der iværksat en intens kampagne for at forære alle statens værdier til forskellige interessegrupper, og efterfølgende brugte man alle lovlige og ulovlige midler for at få stoppet nationalbanken og dens velstandsskabende vækstpolitik. Jackson-administrationens tiltag lykkedes med at få kollapset kreditsystemet og fremprovokerede »Panikken i 1837«, som ledte til en årelang depression. »Markedslovene« fortrængte det almene vel. Den efterfølgende Van Buren-regering krævede betaling af gæld i nutiden, uanset de fremtidige omkostninger og spildet i fortiden. Gyldige kreditaftaler blev angrebet som ødselhed og årsag til krisen på trods af, at krisen i virkeligheden var skabt med overlæg af dem, der havde styret Jackson-regeringen. Kredit blev erstattet af nedskæringer som middel til at berolige »markedet«, med gældens »rigtige« niveau bestemt på basis af et monetært snarere end et fysisk grundlag. Man prædikede den falske doktrin, at markedet selv ville frembringe det rette udbud og den rette efterspørgsel af produktion uden et overordnet program for nationsopbygning. Snarere end at blive hyldet som en stor Demokrat og »en mand af folket«, bør Jacksons brutale ødelæggelse af nationalbanken ses som et af de største forræderier, der er begået i USA's historie.

✘ Abraham Lincoln

Da Abraham Lincoln blev præsident i 1860, var der, aftenen før sydstaternes løsrivelse, ikke færre end syv tusind forskellige valutaer i omløb i USA – en nation, der var håbløst splittet,

og hvor Hamiltons forfatningsmæssige føderation næsten var gået tabt. For at redde Unionen var det nødvendigt at genoprette det nationale bank-system. Med de private New York-bankers tiltag for at afskære strømmen af indtægter til finansministeriet ved at ophøre med at købe statsobligationer og blokere for aftaler om udenlandske lån, kom finansministeriets pengesedler i miskredit, hvilket forårsagede en blokering af tilgængelig kredit. For at udmanøvrere denne finansielle krigsførelse imod nationen og finansiere den krig, der skulle redde republikken, etablerede Lincoln en ny, national kilde til kredit. Legal Tender Act (Loven om Lovligt Betalingsmiddel) fra 1862 bemyndigede udstedelsen af »USA's pengesedler« (eller »greenbacks«) med det formål at »finansiere USA's varierende gæld«. Med Kongressens vedtagelse af denne lov tog regeringen atter kontrol over den nationale valuta. Lincolns økonomiske rådgiver Henry Carey gjorde forbindelsen til den tidligere nationalbank tydelig, idet han i 1868 skrev: »USA's nationalbank gav os ikke en møntvaluta; dens sedler var gangbare næsten pga. samme grundlæggende hypotese, der har gjort de udstedte, lovlige betalingsmidler (under Legal Tender Act) anvendelige.« Lincoln tredoblede statsudgifterne for at finansiere krigen, idet han udstedte 450 millioner i greenbacks. Samtidig gik han i gang med at fjerne de tusinder af separate – og ofte falske – valutaer gennem en reorganisering af national bankpraksis. En stribe love konverterede delstatsbanker til nationale, forenede, lovregulerede enheder, der tillod koordineringen af et nationalt banksystem, som kunne udstede national kredit. Dette landsdækkende banksystem blev grundlaget for genetableringen af en enkelt valuta og genindførte således den af forfatningen bemyndigede føderale kontrol over nationens valuta og finansforhold. Således lykkedes det faktisk for Lincoln at få princippet om offentlig kredit og om en national bank til at genopstå. Men systemet med national kredit kom, som tidligere under Jackson og Van Buren, atter under angreb fra den efterfølgende Andrew Jackson-regering. Finansminister Hugh

McCulloch, i samarbejde med den britiske agent og Lincoln-desertør David Wells, indskrænkede helt unødvendigt Lincolns legale betalingsmiddel, i modstrid med industriens faktiske formåen og behov. Den efterfølgende økonomiske krise i 1870'erne, såvel som alle de efterfølgende kriser, som f.eks. efter mordet på præsident McKinley, i perioden 1929 – 1932 samt i dag, forårsagedes af den overlagte ødelæggelse af industriøkonomien og det dermed forbundne kreditsystem.

Franklin Roosevelt

✘ Mordet på Lincoln blev efterfulgt af mordene på to andre nationalistiske præsidenter, James Garfield i 1881 og William McKinley i 1901. Arven efter Hamilton gik atter tabt, og under præsident Wilson blev ethvert tilbageværende levn efter et nationalt banksystem erstattet af det forfatningsstridige føderale banksystem, Federal Reserve. Langtidsinvesteringer i nationens fremtidige udvikling blev i stigende grad fortrængt af en kultur med hasardspil og vild spekulation. Denne boble eksploderede i krakket i 1929, der markerede den værste depression, som nationen nogen sinde havde stået overfor. Aftenen før Roosevelts indsættelse var arbejdsløsheden på over 20 %, to tredjedele af staterne havde truffet nødforanstaltninger for at lukke deres banker, og industriproduktionen var det halve af, hvad den havde været før krakket. Man kan lære en afgørende lektie af Franklin Roosevelts tilnærmelse til kreditprincippet under USA's første nationalbank. Roosevelt var nødt til ikke blot at reorganisere bankerne, men også etablere et princip om kredit, som ellers ikke eksisterede. Hans regering reorganiserede bankerne, ikke for bankernes skyld som sådan, men for at gøre dem i stand til at operere i den nye sammenhæng med princippet om kredit, som han tilsigtede, med en plan for »Kreditinstitutioner for Industri«, der sluttelig blev til den udvidede Reconstruction Finance Corporation (RFC). Roosevelt anvendte RFC, der var blevet skabt under Hoover for at indfri finansielle institutioner, som et surrogat for en

nationalbank, idet han udvidede den kraftigt til sluttelig at yde kredit for, hvad der svarer til en billion dollars i nutidige tal. RFC og lignende tiltag fremskaffede finansieringen til de store projekter på Roosevelts tid, der gennemførtes af sådanne institutioner som Public Works Administration, Works Progress Administration, Rural Electrification Administration og Tennessee Valley Authority (TVA), som sammenlagt gav beskæftigelse til millioner af amerikanere og dramatisk for øgede nationens produktive evne gennem forbedringer i adgangen til elektricitet, navigation, landbrugsuddannelse, ferskvand og transport. Disse projekter kunne ikke være blevet finansieret ved at tage lån og sælge obligationer i et klima med alvorlig økonomisk depression. Regeringen greb snarere ind for at sikre, at projekter, hvis fysiske, produktive resultater mere end ville opveje omkostningerne ved deres konstruktion, ikke blev forhindret på grund af manglen på tilgængelig kapital, der var nødvendig for deres gennemførelse. RFC-udlån og TVA-lån blev både direkte tilbagebetalt, og kom også indirekte mangefold tilbage gennem statens øgede skatteindtægter, som et resultat af den forøgede produktivitet. Ved at kanalisere kredit over til specifikke projekter var Roosevelt i stand til at sikre, at kredit gik til projekter, som ville give indtægter, snarere end blot at give statslån og hjælp til banksektoren generelt, som præsident Hoover havde gjort det. Roosevelt opnåede et fungerende kreditsystem, hvor en stigende mængde af finanssystemet var knyttet til realøkonomien snarere end til bankerne. De fysiske fremskridt opbyggede den industrielle styrke, der senere gjorde det muligt at imødekomme den omfattende forsyningsmæssige logistik, der var nødvendig for at vinde Anden Verdenskrig. Det ville ikke have været muligt uden Roosevelts tilbagevenden til den amerikanske tradition for et nationalt kreditsystem.

Kreditsystem i dag

USA's økonomi er i de fem årtier, der er gået siden mordet på præsident Kennedy i 1963, blevet lagt i ruiner gennem et skifte fra en national strategi for økonomisk udvikling og promovering af videnskab og teknologisk fremskridt, til en politik, hvor private finansinteresser får lov til at diktere den økonomiske udvikling. Det har nået punktet, hvor Detroit's nylige bankerot blot er symbolet på, hvad der venter mange andre byer og delstater. Ligeledes er USA som nation fanget i en gældsfælde, som man kun kan komme ud af, hvis man genindfører Glass-Steagall og vender tilbage til sit oprindelige kreditsystem, som man har gjort det på afgørende tidspunkter gennem de seneste 230 år. Men USA er ikke det eneste land, der lider under årtiers monetaristisk dårskab. Det gør størstedelen af den vestlige verden også – Danmark inklusive. Vi må derfor lære af det amerikanske kreditsystem, så vi kan skabe vor egen version af det og dermed sikre, at vi tager magten over vor skæbne ud af hænderne på finansverdenens private finansielle interesser og lægger den tilbage, hvor den hører hjemme: I hænderne på folkevalgte politikere og institutioner, der er underlagt vor nationale kontrol, og som har til formål at sikre det almene vel for såvel os i dag, som for de mange generationer, der forhåbentlig vil følge efter.

Skab kreditter gennem Nationalbanken

Det danske folketing bør vedtage en ny lov, der bemyndiger Nationalbanken til at udstede op til 500 milliarder kroner i nationale kreditter[1], der udlånes til en rente, der kun marginalt overstiger den nationale inflation. Kreditterne kan udlånes til følgende kategorier af projekter:

1) Større infrastrukturprojekter.

Det kan være statsejede, brugerbetalte broprojekter, som f.eks. bygningen af Femern Bæltforbindelsen, Kattegatforbindelsen og Helsingør/Helsingborg-tunnelen. Det kan også være motorveje, jernbaner eller magnettogbaner, samt hospitaler og læreanstalter.

2) Opbygning af højteknologisk potentiale.

Opbygning af produktionssektorer i Danmark, der gør brug af ny teknologi og derigennem skaber et potentiale for øget fremtidig højteknologisk eksport. Det kan f.eks. være opbygningen af en dansk produktion af kernekraftværker, fusionskraftværker eller anden produktion, der involverer kernefysisk forskning og rumforskning. Forskning og produktion af brintbiler og brændselscelleteknologi. Udviklingen af nye keramiske materialer, superledere, nanoteknologi etc.

3) Kredit til nye anlægsinvesteringer i industri og landbrug.

Nationalbanken vil udstede kreditterne og udbetale dem, efterhånden som de behøves for opbygningen af de forskellige projekter. Projekter af type 1 vil have en tilbagebetalingstid på op til 30-50 år. Disse lån vil administreres direkte af Nationalbanken. Lån af type 2 og 3 vil administreres gennem de lokale banker på vegne af nationalbanken. Kunder, der måtte ønske lån af type 2 og 3, retter henvendelse til deres lokale pengeinstitut, der sammen med kunden laver en plan for projektet. Banken sender så en ansøgning til en kreditkomité under Nationalbanken, der bevilger lånet.

Den lokale bank kan også tilbyde en pakkeløsning, hvor nationalbankkreditten suppleres med en kredit fra det lokale pengeinstitut på kommercielle vilkår. Det lokale pengeinstitut holder øje med projektet og sørger for udbetaling af lånets rater, efterhånden som projektet skrider frem. Det lokale pengeinstitut administrerer også tilbagebetalingen af lånet. Disse lån vil have en tilbagebetalingstid på 3 – 20 år, alt efter projektets omfang. Som modydelse for det lokale pengeinstituts arbejde betaler kunden et halvt procentpoint over nationalbankens udlånsrente, der tilfalder pengeinstituttet.

Alle vore valgaviser/kampagneaviser kan læses her: <http://schillerinstitut.dk/si/category/nyheder/publikatio>

n/kampagneavis/

Læs Alexander Hamiltons originale rapporter her: <https://larouchepac.com/20161013/alexander-hamiltons-four-economic-papers>

[1] Da de af Nationalbanken udstedte kreditter udelukkende udlånes til investeringer, der øger produktiviteten i den danske fysiske økonomi, bidrager de ikke til øget inflation. Hvis man derimod bare pumper penge og kredit ud i økonomien, f.eks. i form af hjælpepakker til finanssektoren, er der en akut fare for inflation.

GDE Error: Requested URL is invalid